

Bruksela, 5 grudnia 2025 r.
(OR. en)

16348/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0381 (COD)

EF 400
ECOFIN 1675
CODEC 2036

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 4 grudnia 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2025) 941 final

Dotyczy: Wniosek
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE
oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących
zabezpieczeń finansowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 941 final.

Zał.: COM(2025) 941 final

Bruksela, dnia 4.12.2025 r.
COM(2025) 941 final

2025/0381 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych

{SEC(2025) 943 final} - {SWD(2025) 943 final} - {SWD(2025) 944 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Głównym tematem obecnej kadencji Komisji Europejskiej jest stworzenie konkurencyjnej gospodarki europejskiej. Kompas konkurencyjności przedstawia wizję Europy jako potęgę gospodarczej, atrakcyjnego miejsca docelowego dla inwestycji i ośrodka produkcyjnego. Unia oszczędności i inwestycji jest jednym z pięciu horyzontalnych czynników sprzyjających realizacji założeń kompasu.

Europa stoi w obliczu ogromnych potrzeb inwestycyjnych w strategicznych sektorach, takich jak obronność, przestrzeń kosmiczna, biotechnologia, czyste technologie i sztuczna inteligencja. Zbyt często brak wystarczającego kapitału podwyższonego ryzyka zmusza innowatorów do polegania na inwestorach zagranicznych lub do przenoszenia się za granicę. W takim przypadku Europa traci nie tylko przedsiębiorstwa, ale również pośrednio miejsca pracy, zdolności innowacyjne oraz zdolność do budowania i utrzymania przewagi konkurencyjnej w sektorach gospodarki przyszłości.

Na najwyższym szczeblu politycznym powszechnie uznano potrzebę podjęcia pilnych działań. W 2024 r., na wniosek odpowiednio Rady Europejskiej i przewodniczącej Komisji Europejskiej, Enrico Letta i Mario Draghi przedstawili przełomowe sprawozdania, w których zalecono środki mające na celu poprawę integracji rynku kapitałowego i skutecznego nadzoru, aby przywrócić konkurencyjność gospodarki UE i sprostać stojącym przed nią wyzwaniom geopolitycznym. Ponadto Eurogrupa i Rada Europejska również wezwały do poczynienia postępów w tworzeniu prawdziwie zintegrowanych europejskich rynków kapitałowych, które będą dostępne dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw w całej Unii. Jest to wspólny cel wszystkich instytucji europejskich i cieszy się szerokim poparciem we wszystkich stolicach europejskich.

Na szczycie państw strefy euro w marcu 2025 r. podkreślono pilną potrzebę poczynienia szybkich postępów w tworzeniu unii oszczędności i inwestycji oraz wspólną odpowiedzialność za te postępy. Parlament Europejski argumentował, że integracja rynków kapitałowych jest niezbędnym filarem unijnej strategii inwestycyjnej, i udzielił wsparcia dla wyrażonego przez Komisję zamiaru zaproponowania środków mających na celu wzmocnienie narzędzi konwergencji praktyk nadzorczych i zwiększenie ich skuteczności oraz osiągnięcie bardziej jednolitego bezpośredniego nadzoru nad rynkami kapitałowymi. Europejski Bank Centralny (EBC) również aktywnie wyrażał swoje poparcie dla tego projektu.

Poza Europą organizacje międzynarodowe, takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), wezwały do podjęcia działań w celu usunięcia pozostałych barier utrudniających integrację rynku finansowego UE. Wzajemne połączenie krajowych rynków finansowych w całej UE przynosi wyraźne i wymierne korzyści. Odblokowuje ono transgraniczne przepływy kapitału, zwiększając efektywność inwestycji, a jednocześnie zwiększa płynność i obniża koszty dla przedsiębiorstw i inwestorów. Wzmacnia ono odporność finansową dzięki rozłożeniu ryzyka na szerszą pulę instrumentów i rynków oraz pobudza innowacje i konkurencję, co prowadzi do lepszych produktów i usług dla obywateli.

Aby wspierać cele unii oszczędności i inwestycji, w niniejszym wniosku wzywa się do przekształcenia dyrektywy 98/26/WE (dyrektywa o ostateczności rozrachunku)

w rozporządzenie. Dyrektywa o ostateczności rozrachunku, przyjęta w 1998 r., ma na celu zmniejszenie ryzyka systemowego w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych w UE przez zapewnienie ostateczności i nieodwołalności zleceń transferu po ich wprowadzeniu do wyznaczonego systemu, nawet w przypadku niewypłacalności uczestnika. Zapewnia ona pewność prawa w odniesieniu do terminów i wykonalności uzgodnień dotyczących rozrachunku, kompensowania i zabezpieczeń finansowych, chroniąc tym samym sprawne funkcjonowanie rynków finansowych. W dyrektywie o ostateczności rozrachunku ustanowiono również wspólne zasady wyznaczania systemów i ochrony zabezpieczeń ustanawianych w związku z uczestnictwem w takich systemach oraz doprecyzowano, które prawo ma zastosowanie do określonych operacji transgranicznych. Chociaż zakres stosowania dyrektywy o ostateczności rozrachunku jest ograniczony do systemów podlegających prawu państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą rozszerzyć ochronę podobną do tej przewidzianej w dyrektywie o ostateczności rozrachunku na podmioty krajowe, które uczestniczą w systemach państw trzecich.

Od czasu jej przyjęcia w 1998 r. dyrektywa o ostateczności rozrachunku była sześciokrotnie zmieniana, aby odzwierciedlić zmieniającą się strukturę rynków finansowych UE. W ramach pierwszej zmiany¹, wprowadzonej w 2009 r., rozszerzono ochronę ostateczności rozrachunku na wierzytelności kredytowe oraz na powiązania pomiędzy systemami płatności i rozrachunku papierów wartościowych. Druga zmiana², wprowadzona w 2010 r., polegała na dostosowaniu dyrektywy³ w związku z utworzeniem Europejskich Urzędów Nadzoru (EUN), przez doprecyzowanie ról unijnych i krajowych organów nadzoru. Trzecią zmianą⁴ w 2012 r. wprowadzono aktualizacje w celu zapewnienia spójności z nowymi unijnymi ramami dotyczącymi kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. W ramach czwartej zmiany⁵ w 2014 r. dostosowano definicje i odniesienia w celu zapewnienia zgodności dyrektywy o ostateczności rozrachunku ze zharmonizowanym systemem rozrachunku papierów wartościowych w UE. W piątej zmianie⁶ w 2019 r. doprecyzowano przepisy dotyczące uczestników z państw trzecich oraz interoperacyjności systemu w celu zapewnienia ciągłości w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Ostatnio, w 2024 r., w ramach szóstej zmiany⁷ rozszerzono zakres kwalifikujących się uczestników

¹ Zob. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/44/oj>.

² Zob. dyrektywa 2010/78/UE, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), tekst mający znaczenie dla EOG, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/78/oj>.

³ Zob. dyrektywa 2010/78/UE.

⁴ Zob. powiązane zmiany wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 (rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego lub EMIR).

⁵ Zob. powiązane zmiany wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 (rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych).

⁶ Zob. powiązane zmiany wprowadzone dyrektywą (UE) 2019/879 (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków II lub BRRD II).

⁷ Zob. powiązane zmiany wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2024/886 (rozporządzenie w sprawie płatności natychmiastowych).

o dostawców usług płatniczych niebędących bankami, modernizując ramy w celu odzwierciedlenia zmian w unijnej infrastrukturze płatności detalicznych.

W 2023 r. Komisja opublikowała sprawozdanie z przeglądu dyrektywy o ostateczności rozrachunku. W sprawozdaniu stwierdzono wówczas, że dyrektywa o ostateczności rozrachunku funkcjonuje prawidłowo i wprowadzanie większych zmian nie jest konieczne. Komisja zauważyła jednak, że wpływ nowych technologii, brak pewności prawa generujący dodatkowe koszty dla uczestników rynku oraz różnice w transpozycji przepisów dyrektywy o ostateczności rozrachunku przez państwa członkowskie powodują trudności i koszty w sytuacjach transgranicznych.

Niemniej jednak dyrektywa o ostateczności rozrachunku odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu stabilności i pewności prawa w odniesieniu do systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych w UE, chroniąc zlecenia transferu i uzgodnienia dotyczące kompensowania przed skutkami niewypłacalności. Transpozycja dyrektywy do prawa krajowego doprowadziła jednak do znacznych rozbieżności, które osłabiają jej skuteczność we wspieraniu spójnego i zintegrowanego europejskiego systemu posttransakcyjnego. Państwa członkowskie przyjęły różne podejścia do wyznaczania systemów, co doprowadziło do niespójności w zakresie ochrony dostępnej dla uczestników. Podobnie definicje oraz sposób traktowania uczestników i uczestników pośrednich znacznie się różnią, co prowadzi do niepewności co do tego, kto korzysta z ochrony ostateczności rozrachunku. Występują również różnice pod względem rodzajów papierów wartościowych, które kwalifikują się do objęcia ochroną, przy czym niektóre jurysdykcje stosują wąskie interpretacje, które ograniczają zakres ochrony, podczas gdy inne przyjmują szersze kryteria.

Dalsze niespójności dotyczą momentu ostateczności rozrachunku, jako że państwa członkowskie różnie określają dokładny moment, w którym zlecenia transferu stają się nieodwołalne i zostają objęte ochroną przed postępowaniem upadłościowym, co jest szczególnie problematyczne w przypadku rozrachunków transgranicznych obejmujących wiele systemów. Rozbieżne normy kolizyjne i sposoby traktowania podmiotów z UE uczestniczących w systemach państw trzecich dodatkowo komplikują sprawy, powodując niepewność co do tego, który system prawny reguluje ostateczność rozrachunku transakcji obejmujących wiele jurysdykcji. Ponadto praktyki w zakresie wyznaczania i poziomy przejrzystości różnią się w poszczególnych państwach członkowskich, przy czym niektóre z państw członkowskich podają do wiadomości publicznej ograniczone informacje na temat wyznaczonych systemów i ich uczestników, co utrudnia zapewnienie jasności prawa i osłabia zaufanie rynku. Rozbieżności te łącznie osłabiają zamierzoną przez dyrektywę o ostateczności rozrachunku harmonizację, wprowadzają ryzyko prawne i operacyjne dla rozrachunku transgranicznego oraz ograniczają efektywność i integrację rynków finansowych UE. Ponadto zarówno dyrektywa o ostateczności rozrachunku, jak i powiązane przepisy dyrektywy 2002/47/WE (dyrektywa w sprawie zabezpieczeń finansowych lub dyrektywa FCD) nie są w pełni neutralne pod względem technologicznym, ponieważ ich przepisy zostały opracowane z myślą o tradycyjnych systemach opartych na rachunkach. Powoduje to brak pewności prawa w odniesieniu do stosowania technologii rozproszonego rejestru (DLT) i tokenizowanych środków pieniężnych lub papierów wartościowych, które mogą nie być wyraźnie objęte istniejącymi definicjami „zleceń transferu”, „papierów wartościowych” lub „systemów rozrachunku”, co ogranicza innowacyjność i spójność ich stosowania.

Przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie i aktualizacja definicji kluczowych pojęć zwiększyłyby pewność prawa, spójność i integrację rynku w całej UE. Rozporządzenie ma również na celu zapewnienie wystarczającej neutralności

technologicznej, aby pomóc we wspieraniu wdrażania nowych technologii, takich jak DLT, w celu wprowadzenia skutecznych rozwiązań na rynek przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego ograniczania ryzyk. Ponadto dalsza harmonizacja byłaby zgodna z szerszymi inicjatywami UE, takimi jak unia rynków kapitałowych oraz unia oszczędności i inwestycji, a także sprzyjałaby budowaniu zaufania inwestorów oraz zwiększaniu odporności i konkurencyjności ekosystemu posttransakcyjnego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek służy przekształceniu dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie (rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku). Aby osiągnąć ten cel, we wniosku określono bardziej precyzyjnie kwestie związane z ochroną przyznaną na mocy dyrektywy o ostateczności rozrachunku w celu osiągnięcia zharmonizowanego podejścia w całej UE. Dotyczą one w szczególności: (i) pewności prawa w odniesieniu do innowacji cyfrowych; (ii) norm kolizyjnych; (iii) udziału podmiotów UE w systemach państw trzecich; (iv) zakresu uczestników; (v) zakresu kwalifikujących się papierów wartościowych; (vi) praktyk wyznaczania systemów UE; (vii) przejrzystości; oraz (viii) momentów ostateczności rozrachunku.

Jako że płatności i rozrachunek transakcji na papierach wartościowych leżą u podstaw rynków kapitałowych, proponowane zmiany legislacyjne przyczyniłyby się do rozwoju bezpieczniejszego i skuteczniejszego systemu rozliczania i rozrachunku transakcji w UE, zgodnie z celami unii oszczędności i inwestycji. Ponadto rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku – dzięki doprecyzowaniu definicji i zakresu stosowania zawartych w nim przepisów – wspierałoby innowacje i rozpowszechnianie nowych technologii. Ogólnie rzecz biorąc, rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku zmniejszyłoby ryzyko systemowe związane z uczestnictwem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, a w szczególności ryzyko związane z niewypłacalnością uczestnika takich systemów. Dobrze funkcjonujące systemy płatności i systemy rozrachunku papierów wartościowych, takie jak systemy prowadzone przez centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW), zapewniają możliwość dokonywania płatności i transakcji na papierach wartościowych w sposób bezpieczny i pewny. Ma to istotne znaczenie dla sektora finansowego, a tym samym dla unii oszczędności i inwestycji. W tym sensie rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku stanowi uzupełnienie innych przepisów składających się na otoczenie posttransakcyjne, tj. rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, dyrektywy w sprawie zabezpieczeń finansowych (FCD) oraz rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsza inicjatywa ma na celu uzupełnienie szerszego programu Komisji na rzecz zwiększenia konkurencyjności i odporności rynków kapitałowych UE. Konkurencyjne i skuteczne otoczenie posttransakcyjne, którego centralnym punktem są systemy rozrachunku i płatności, jest zasadniczym elementem osiągnięcia celów unii oszczędności i inwestycji. W pełni funkcjonujący i zintegrowany rynek kapitałowy umożliwi zrównoważony wzrost i większą konkurencyjność gospodarki UE, zgodnie ze strategicznymi priorytetami Komisji skoncentrowanymi wokół zapewnienia odpowiednich warunków do tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i inwestycji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) upoważnia Parlament Europejski i Radę do przyjęcia środków dotyczących zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które odnoszą się do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Art. 114 TFUE umożliwia UE wprowadzanie środków nie tylko w celu eliminowania obecnych przeszkód w korzystaniu z podstawowych wolności, lecz także w celu zapobiegania pojawianiu się takich przeszkód, między innymi barier utrudniających podmiotom gospodarczym, w tym inwestorom, pełne korzystanie z rynku wewnętrznego.

Obecnie skuteczne rozwiązania zapewniające transgraniczne świadczenie usług w tych sektorach nie istnieją albo są utrudnione przez zróżnicowane przepisy krajowe wdrażające unijne akty prawne. Ponadto przepisy UE wymagają aktualizacji w celu usprawnienia świadczenia usług finansowych z wykorzystaniem nowych technologii, w szczególności technologii rozproszonego rejestru, które mogą zwiększyć efektywność rynku kapitałowego. Rozbieżności w transpozycji dyrektywy o ostateczności rozrachunku przez państwa członkowskie pogłębiają te problemy.

Niniejszy wniosek wspiera prawidłowe i bezpieczne funkcjonowanie jednolitego rynku, chroni konkurencję i utrzymuje zachęty do innowacji. Odpowiednią podstawą prawną jest zatem art. 114 TFUE.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TFUE Unia podejmuje działania tylko wówczas, gdy cele zamierzonych działań nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na rozmiary lub skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie Unii.

Celem dyrektywy o ostateczności rozrachunku jest ograniczenie ryzyka systemowego wynikającego z niewypłacalności uczestników systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych. Cel ten jest realizowany przez ustanowienie ochrony nieodwołalności i ostateczności zleceń transferu wprowadzanych do systemu płatności lub rozrachunku. Transpozycję dyrektywy o ostateczności rozrachunku pozostawiono państwom członkowskim, co doprowadziło do rozbieżności w jej stosowaniu i interpretacji w systemach rozrachunku i płatności wyznaczonych w UE. Powoduje to tarcia w operacjach transgranicznych i osłabia integrację unijnego rynku kapitałowego.

Przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie umożliwi osiągnięcie bardziej spójnego i jednolitego podejścia w całej UE.

• Proporcjonalność

Proponowane przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie – wraz z ukierunkowanymi zmianami jej przepisów materialnych – należy uznać za proporcjonalne i niezbędne, aby pomóc w osiągnięciu celów unii oszczędności i inwestycji. Fragmentacja oraz rozbieżności w stosowaniu przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku w poszczególnych państwach członkowskich od dawna stanowią barierę dla transgranicznej działalności finansowej. Rozbieżne transpozycje kluczowych definicji i pojęć, niespójne praktyki krajowe w zakresie wyznaczania systemów i określania momentu ostateczności rozrachunku powodują niepewność prawa oraz dodatkowe ryzyko operacyjne

i prawne w operacjach transgranicznych. Rozporządzenie bezpośrednio zharmonizowałoby te przepisy, zapewniając ich spójne stosowanie w całej Unii i ułatwiając sprawniejsze i bardziej przewidywalne operacje finansowe. Tym samym wniosek wspiera jeden z głównych celów unii oszczędności i inwestycji, jakim jest bardziej zintegrowany i skuteczny jednolity rynek oszczędności i inwestycji.

Przepisy dotyczące ostateczności rozrachunku ujęte w rozporządzeniu nie nakładałyby nieproporcjonalnych obciążeń na uczestników rynku ani na organy. Przeciwnie, rozporządzenie wyeliminowałoby powielanie wysiłków i działań służących zapewnieniu zgodności z przepisami, które obecnie wynikają z konieczności dokonania 27 osobnych transpozycji i wykładni dyrektywy o ostateczności rozrachunku. Jednocześnie prawa osiągnięta dzięki rozporządzeniu w sprawie ostateczności rozrachunku uprościłaby uczestnictwo w wielu systemach, zmniejszyłaby koszty związane z analizą prawną oraz zwiększyłaby pewność prawa, zwłaszcza w sytuacjach transgranicznych i w przypadku uczestnictwa w systemach państw trzecich. Ponadto zmiany związane z zapewnieniem neutralności technologicznej umożliwiłyby zwiększenie pewności prawa w przypadku systemów i aktywów opartych na nowych technologiach, zmniejszając potrzebę kosztownej pracy prawnej w celu zapewnienia zgodności regulacyjnej.

- **Wybór instrumentu**

Dyrektywa o ostateczności rozrachunku dopuszcza transpozycję do prawa krajowego, co doprowadziło do rozbieżnych interpretacji i sposobów stosowania w poszczególnych państwach członkowskich – w szczególności w odniesieniu do wyznaczania systemów, zakresu ochrony zabezpieczeń oraz traktowania uczestników transgranicznych. Rozbieżne podejścia krajowe powodują brak pewności prawa, uniemożliwiają integrację rynku i hamują transakcje transgraniczne. Rozporządzenie byłoby bezpośrednio stosowane, dzięki czemu wyeliminowałoby rozbieżności i zapewniło jednolite stosowanie tych samych przepisów w całej Unii. Zmniejszyłoby to ryzyko prawne i złożoność prawną dla uczestników rynku działających w wielu jurysdykcjach, wspierałoby skuteczniejszy rozrachunek transgraniczny i interoperacyjność między systemami. Należy zatem uchylić dyrektywę o ostateczności rozrachunku i zastąpić ją rozporządzeniem.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

W 2023 r. Komisja opublikowała przegląd⁸ dotyczący ostateczności rozrachunku w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, obejmujący zastosowanie jej zasad w odniesieniu do instytucji krajowych uczestniczących w systemach państw trzecich. Chociaż w przeglądzie stwierdzono, że dyrektywa o ostateczności rozrachunku funkcjonuje dobrze i wprowadzanie większych zmian nie wydaje się uzasadnione, wskazano również, że skutki nowych technologii, a także brak pewności prawa w niektórych obszarach doprowadziły do powstania potencjalnych dodatkowych kosztów dla uczestników rynku finansowego. Zwrócono w nim również uwagę, że niższy poziom harmonizacji pozostawia

⁸ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeglądu ostateczności rozrachunku w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w tym zastosowania tej zasady do instytucji krajowych uczestniczących w systemach państw trzecich, oraz przeglądu uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych na podstawie dyrektywy 98/26/WE i 2002/47/WE, COM(2023) 345 final.

państwom członkowskim znaczną swobodę w zakresie transpozycji i wdrożenia oraz może stwarzać trudności w sytuacjach transgranicznych.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W trakcie procesu przygotowywania niniejszego wniosku Komisja prowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami, w szczególności zorganizowała:

- konsultacje publiczne⁹ na temat funkcjonowania dyrektywy o ostateczności rozrachunku, które zorganizowano w okresie od 12 lutego 2021 r. do 7 maja 2021 r. 72 zainteresowane strony udzieliły odpowiedzi w ramach ukierunkowanych konsultacji. Wielu respondentów poruszyło kwestię braku harmonizacji i pewności prawa w odniesieniu do tego, w jaki sposób przepisy państw członkowskich dotyczące niewypłacalności mają zastosowanie do uczestników systemów państw trzecich z UE. Istniała również ogólna zgoda w sprawie dodania CDPW do wykazu kwalifikujących się (bezpośrednich) uczestników systemów podlegających prawu państwa członkowskiego;
- warsztaty dla zainteresowanych stron¹⁰ na temat określenia i usuwania barier utrudniających integrację infrastruktury rynkowej i zwiększanie skali funduszy inwestycyjnych w UE, które odbyły się 26 września 2024 r. Wydarzenie to obejmowało panel poświęcony zagadnieniom posttransakcyjnym, w ramach którego zbadano potencjalne korzyści i wyzwania związane z konsolidacją posttransakcyjną, a także otoczeniem regulacyjnym;
- ukierunkowane konsultacje¹¹ w sprawie integracji rynków kapitałowych UE, które przeprowadzono w okresie od 15 kwietnia 2025 r. do 10 czerwca 2025 r. Jeżeli chodzi o dyrektywę o ostateczności rozrachunku, niektórzy respondenci uznali, że dyrektywa funkcjonuje dobrze i nie ma potrzeby wprowadzania do niej zmian, z wyjątkiem pewnych doprecyzowań dotyczących jej stosowania do systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru. Inni respondenci poparli jednak przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie w celu rozwiązania problemu niespójnego wdrażania dyrektywy o ostateczności rozrachunku w całej UE. Respondenci podkreślili również potrzebę jaśniejszych wytycznych dotyczących norm kolizyjnych, a także rozwiązania problemu niepewności co do ochrony uczestników pośrednich i rozszerzenia ochrony na uczestników systemów państw trzecich i na systemy oparte na technologii rozproszonego rejestru. Kilku respondentów zauważyło, że obecne ramy dyrektywy o ostateczności rozrachunku są zbyt wąskie i że korzystne byłoby bardziej kompleksowe podejście (np. rozszerzenie zakresu kwalifikujących się uczestników). Niektórzy respondenci sugerowali, że ochronę wynikającą z dyrektywy o ostateczności rozrachunku należy rozszerzyć na działania związane z wszelkimi aktywami, a nie tylko środkami pieniężnymi i papierami wartościowymi, oraz że definicję „systemu” należy rozszerzyć, aby objąć nią więcej rodzajów systemów. Ponadto niektórzy respondenci wskazali, że informacje na temat każdego wyznaczonego systemu powinny być publikowane, tak aby

⁹ Sprawozdanie podsumowujące ukierunkowane konsultacje w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, 12 lutego 2021 r. – 7 maja 2021 r. Zob.: https://finance.ec.europa.eu/system/files/2023-06/2021-settlement-finality-review-summary-of-responses_en_0.pdf.

¹⁰ Zob. podsumowanie wydarzenia na stronie internetowej: https://finance.ec.europa.eu/events/roundtables-consolidation-identifying-and-addressing-barriers-integration-market-infrastructure-and-2024-09-26_en?prefl_lang=pl&etrans=en.

¹¹ Pełny wykaz przekazanych opinii znajduje się na stronie: https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations-0/targeted-consultation-integration-eu-capital-markets-2025_en.

momenty ostateczności rozrachunku w ramach dyrektywy o ostateczności rozrachunku zostały zharmonizowane, oraz że w dyrektywie w sprawie zabezpieczeń finansowych należy przedstawić jaśniejsze definicje „zabezpieczenia” i „zabezpieczenia finansowego”. Ponad połowa respondentów wskazała, że rozbieżności w tych definicjach komplikują skuteczne zarządzanie zabezpieczeniami.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując wniosek, Komisja oparła się na zewnętrznej wiedzy eksperckiej i danych pochodzących z następujących źródeł:

- we wrześniu 2025 r. grupa doradcza ds. infrastruktur rynkowych w zakresie papierów wartościowych i zabezpieczeń (AMI-SeCo)¹² opublikowała sprawozdanie¹³ na temat utrzymujących się barier utrudniających integrację w zakresie usług posttransakcyjnych w odniesieniu do papierów wartościowych. W sprawozdaniu zauważono, że chociaż unijne środki regulacyjne zniosły część barier (w tym kwestie związane z ostatecznością), nadal istnieją tarcia wynikające z różnych krajowych sposobów wdrażania lub interpretacji;
- Badanie na temat ograniczenia fragmentacji infrastruktury posttransakcyjnej w Europie, zlecone¹⁴ przez Komisję Europejską we wrześniu 2024 r. Badanie¹⁵ to opierało się na publicznie dostępnych informacjach i danych, ale obejmowało również 98 ustrukturyzowanych wywiadów z udziałem 76 instytucji z 21 państw europejskich, reprezentujących infrastruktury rynków finansowych, uczestników rynku oraz organy nadzoru i organy kształtujące politykę. W badaniu wskazano definicję ostateczności rozrachunku jako jeden z obszarów, w których rozbieżności w interpretacji i wdrażaniu przez państwa członkowskie stanowią barierę dla integracji rynku kapitałowego. Ponadto w badaniu zalecono przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie, ponieważ zapewniłoby to jednolite stosowanie przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku, zmniejszyłoby ryzyko prawne i wzmocniło podstawy interoperacyjnych, skonsolidowanych infrastruktur rynkowych.

- **Ocena skutków**

Wniosek jest poparty oceną skutków, w szczególności załącznikiem sektorowym (dotyczącym rozliczania i rozrachunku transakcji – załącznik 8) do oceny skutków towarzyszącej inicjatywie dotyczącej integracji rynku i nadzoru nad rynkami kapitałowymi UE.

¹² AMI-SeCo jest grupą konsultacyjną, która doradza Eurosystemowi w kwestiach związanych z rozliczaniem i rozrachunkiem papierów wartościowych oraz zarządzaniem zabezpieczeniami. Przewodniczy jej Europejski Bank Centralny, a Komisja Europejska ma w niej status obserwatora.

¹³ *Remaining barriers to integration in securities post-trade services – Issues and recommendations* [Utrzymujące się bariery dla integracji w zakresie usług posttransakcyjnych w obszarze papierów wartościowych – problemy i zalecenia], grupa doradcza ds. infrastruktur rynkowych w zakresie papierów wartościowych i zabezpieczeń, wrzesień 2025 r. Zob.: https://www.ecb.europa.eu/press/intro/publications/pdf/ecb.amiseco202509_barriersmarketintegration.en.pdf.

¹⁴ Zob. przetarg 364479-2024 opublikowany w Dz.U. S 119/2024 w dniu 20 czerwca 2024 r., aby zapoznać się z opisem badania.

¹⁵ „Study on consolidation and reducing fragmentation in trading and post-trade infrastructures in Europe” [Badanie dotyczące konsolidacji oraz ograniczenia fragmentacji infrastruktury obrotu i infrastruktury posttransakcyjnej w Europie], Bourse Consult i Civitta, [w przygotowaniu].

W odniesieniu do ewentualnych zmian dyrektywy o ostateczności rozrachunku w ocenie skutków rozważono trzy warianty:

- wariant 1 – brak działań;
- wariant 2 – kompleksowy przegląd dyrektywy o ostateczności rozrachunku w celu poprawy funkcjonowania infrastruktury rynku;
- wariant 3 – szeroko zakrojony przegląd dyrektywy o ostateczności rozrachunku w celu narzucenia zintegrowanego rynku.

W wariantach 2 i 3 zakłada się, że dyrektywa o ostateczności rozrachunku zostanie przekształcona w rozporządzenie. Warianty te różnią się jednak zakresem ochrony, która byłaby zapewniona rozporządzeniem w sprawie ostateczności rozrachunku. Warunki składające się na wariant 2 oraz wariant 3 wyjaśniono poniżej:

	Wariant 2	Wariant 3
Pewność prawa w odniesieniu do innowacji cyfrowych	Zmiany definicji i pojęć „systemu”, „uczestnika” i „instytucji”, aby zapewnić ich kompatybilność z technologią rozproszonego rejestru, a tym samym umożliwić niektórym systemom opartym na technologii rozproszonego rejestru korzystanie z ochrony ostateczności rozrachunku.	Wszystkie przepisy wariantu 2 oraz rozszerzenie pewności prawa na inne aspekty posiadania papierów wartościowych, a także dalsza harmonizacja zasad wyznaczania systemów, w przypadkach, gdy są one obsługiwane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru.
Mające zastosowanie normy kolizyjne	Doprecyzowanie norm kolizyjnych wynikających z dyrektywy o ostateczności rozrachunku, tak aby można było stosować je bezpośrednio, w tym w kontekście systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru i tokenizowanych papierów wartościowych.	Mająca zastosowanie norma kolizyjna byłaby regulowana konwencją haską w sprawie prawa właściwego dla niektórych praw dotyczących papierów wartościowych zapisanych na rachunku w instytucji pośredniczącej.
Udział podmiotów UE w systemach państw trzecich	Zharmonizowane wymogi dotyczące rejestracji systemów państw trzecich oraz wprowadzenie centralnego punktu dostępu (ESMA ¹⁶ i EUNB ¹⁷). Unijne instytucje kredytowe, firmy inwestycyjne, organy	Zharmonizowane wymogi dotyczące rejestracji systemów państw trzecich i centralnego punktu dostępu. Odpowiedzialność za rejestrację systemów państw trzecich zostałaby powierzona ESMA (w przypadku systemów

¹⁶ Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

¹⁷ Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

	publiczne lub przedsiębiorstwa objęte gwarancjami państwowymi uczestniczące w systemach państw trzecich zarejestrowanych w UE korzystają z ochrony ostateczności rozrachunku. Rejestracji dokonywałyby państwa członkowskie – każde w odniesieniu do swojego państwa członkowskiego. Brak rejestracji ogólnounijnej.	rozrachunku papierów wartościowych) i EBC/ESBC ¹⁸ (w przypadku systemów płatności), co doprowadziłoby do rejestracji ogólnounijnej.
Zakres uczestników	Rozszerzenie wykazu uczestników systemu na wszystkie podmioty prawne, które spełniają określone warunki przewidziane w przepisach dotyczących ostateczności rozrachunku i w regulaminie systemu.	Każdy podmiot dopuszczony przez operatora systemu do uczestnictwa w systemie byłby uważany za uczestnika. Zapewnienie zgodności wymagałoby zmian innych przepisów, w tym rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych.
Zakres kwalifikujących się papierów wartościowych	Wspólna definicja kwalifikujących się papierów wartościowych.	Operatorzy wyznaczonych systemów mogliby wybrać instrumenty, które byłyby objęte udzielaną ochroną.
Praktyki wyznaczania systemów UE	Zharmonizowane wymogi UE dotyczące wyznaczania systemów i usprawnienie praktyk w zakresie wyznaczania, w szczególności w odniesieniu do rodzaju informacji, które należy podać w powiadomieniu, kryteriów oceny lub mających zastosowanie terminów.	Odpowiedzialność za ocenę i wyznaczanie systemów UE w skali całej UE ponosiłyby ESMA (w przypadku systemów rozrachunku papierów wartościowych) i EBC/ESBC (w przypadku systemów płatności).
Przejrzystość	Państwa członkowskie przekazywałyby ESMA aktualne informacje o wyznaczonych systemach UE, które byłyby podawane do wiadomości publicznej. Rozszerzono by również	Informacje na temat systemów wyznaczonych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ostateczności rozrachunku byłyby podawane do wiadomości publicznej w formie scentralizowanej. Istniałaby

¹⁸ Europejski System Banków Centralnych.

	zakres informacji, które mają być przekazywane w ramach wariantu 2.	zharmonizowana sprawozdawczość do ESMA, w tym w odniesieniu do wyznaczonych systemów, ich zasad i uczestników, a także systemów państw trzecich, które korzystają z ochrony przyznanej uczestnikom krajowym. ESMA otrzymałby nieograniczony dostęp do informacji na temat postępowań upadłościowych prowadzonych wobec uczestników któregokolwiek z wyznaczonych systemów UE.
Momenty ostateczności rozrachunku	Rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku określałoby momenty wprowadzenia zleceń transferu do systemu oraz ich nieodwołalności, a potencjalnie także moment ostateczności wykonania zleceń transferu.	Wszystkie trzy momenty ostateczności rozrachunku zostałyby zharmonizowane na poziomie UE, w sposób jednolity dla wszystkich rodzajów systemów.

W ocenie skutków stwierdzono, że wariant 2 jest wariantem, który najlepiej odnosi się do zidentyfikowanych barier, przy jednoczesnym zapewnieniu proporcjonalności, skuteczności i spójności proponowanych rozwiązań. Wariant zakładający niepodjęcie żadnych działań (wariant 1) nie rozwiązałby żadnego ze zidentyfikowanych problemów, pozostawiając je raczej oddolnym inicjatywom branżowym lub inicjatywom państw członkowskich. Nie usunęłyby to istniejących barier dla integracji rynku, a utrzymujące się różnice w transpozycjach do prawa krajowego generowałyby dodatkowe koszty dla uczestników rynku prowadzących działalność transgraniczną. Jednocześnie w ocenie skutków uznano, że chociaż elastyczność zapewniana przez dyrektywę o ostateczności rozrachunku w ramach wariantu 1 może pomóc złagodzić brak harmonizacji lub różnice między państwami członkowskimi w zakresie ram prawnych dotyczących niewypłacalności, prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, nie rekompensowałyby ona kosztów związanych z istniejącymi barierami dla integracji rynku.

Zarówno w przypadku wariantu 2, jak i wariantu 3 przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie umożliwiłoby bardziej spójne i jednolite podejście w całej UE. Działanie to mogłoby przyczynić się do zmniejszenia fragmentacji i związanych z nią kosztów. Zapewniłoby ono również jednolite stosowanie przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku, zmniejszyłoby ryzyko prawne i wspierałoby interoperacyjność infrastruktury rynkowych. Jednocześnie brak zharmonizowanych przepisów dotyczących niewypłacalności zmniejszyłby pozytywny wpływ wariantów 2 i 3.

W poniższej tabeli podsumowano główne skutki w zakresie korzyści i kosztów, zidentyfikowane w ocenie skutków:

	Wariant 2	Wariant 3
Pewność prawa w odniesieniu do innowacji cyfrowych	Jednolita ochrona systemu na mocy rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku przed niewypłacalnością uczestników z UE, niezależnie od technologii, pod warunkiem że spełnione są wszystkie wymogi rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Obniżenie kosztów nadzoru. Ułatwienie innowacji dzięki jasności w stosowaniu rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku.	Dodatkowe środki – tj. wyraźne uznanie, że tokeny cyfrowe lub wpisy do rejestru rozproszonego wiążą się z takimi samymi (lub porównywalnymi) prawami jak tradycyjne papiery wartościowe, potencjalnie przez opracowanie fakultatywnych ram prawnych na szczeblu UE dotyczących papierów wartościowych w formie cyfrowej (tj. 28. systemu prawnego) – wykraczają poza zakres rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku i wymagałyby rozważenia w ramach prac na rzecz unii oszczędności i inwestycji na temat 28. systemu prawnego, zgodnie z sugestiami zainteresowanych stron.
Mające zastosowanie normy kolizyjne	Większa pewność prawa w przypadku transgranicznych transakcji na papierach wartościowych. Oszczędności dla uczestników rynku w zakresie opinii prawnych i kosztów przestrzegania przepisów. Korzyści te miałyby również zastosowanie do systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru.	Większa pewność prawa i niższe koszty przestrzegania przepisów. Fragmentacja rynku utrzymałaby się i miałaby negatywny wpływ na ogólną ochronę systemu. Nie sprzyjałoby to integracji rynku ani jego efektywności.
Udział podmiotów UE w systemach państw trzecich	Równe warunki działania. Niższe koszty ponoszone przez uczestników z UE w związku z wymogami dotyczącymi zabezpieczeń nakładanymi przez systemy państw trzecich, w których uczestniczą.	Maksymalna harmonizacja, łatwość przestrzegania przepisów dzięki uprawnieniom udzielonym ESMA/EUNB/ESBC. Wymagałoby to znacznego zwiększenia zasobów tych podmiotów. W konsekwencji mogłoby to prowadzić do potencjalnych opóźnień i dodatkowych kosztów.
Zakres uczestników	Zharmonizowany zakres ochrony we wszystkich państwach członkowskich.	Wsparcie dla innowacji, ale mniejsza pewność co do uczestnictwa w systemie.

	Koszty ograniczone do państw członkowskich, które – w razie potrzeby – musiałyby zmienić swoje przepisy (w przypadku gdy państwo członkowskie rozszerzałoby ochronę poza zakres rozporządzenia).	Fragmentacja rynku. Nierówne warunki działania dla operatorów systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru i systemów niekorzystających z technologii rozproszonego rejestru.
Zakres kwalifikujących się papierów wartościowych	Zmniejszenie fragmentacji rynku i obniżenie kosztów transakcji transgranicznych. Koszty ograniczone do państw członkowskich, które – w razie potrzeby – musiałyby zmienić swoje przepisy (w przypadku gdy państwo członkowskie rozszerzałoby ochronę poza zakres rozporządzenia).	Wsparcie dla innowacji, ale mniejsza pewność co do uczestnictwa w systemie. Fragmentacja rynku. Nierówne warunki działania dla operatorów systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru i systemów niekorzystających z technologii rozproszonego rejestru.
Praktyki wyznaczania systemów UE	Równe warunki działania, łatwiejszy rozrachunek transgraniczny i mniejsza fragmentacja. Rozszerzenie na systemy oparte na technologii rozproszonego rejestru, a także wsparcie dla innowacji. Pewne koszty dla państw członkowskich, ponieważ musiałyby one dostosować swoje procesy wyznaczania.	Możliwie największa harmonizacja. Integracja rynkowa. Koszty i opóźnienia dla ESMA/EUNB/ESBC związane z budową niezbędnych kompetencji i infrastruktury.
Przejrzystość	Zmniejszenie fragmentacji rynku, zwiększenie pewności prawa i łatwiejsze monitorowanie ryzyka. Większe zaufanie do wyznaczonych systemów, w tym systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru. Działalność transgraniczna, dalsza integracja rynku i efekty skali. Koszty publikacji dodatkowych informacji byłyby ograniczone dla operatorów systemów, ale nieco wyższe dla ESMA ze względu na dodatkowe kontrole jakości.	Przejrzystość dodatkowych elementów prawdopodobnie nie przyniosłaby dodatkowych korzyści w zakresie konkurencji, zaufania ani zarządzania ryzykiem.
Momenty	Zmniejszenie fragmentacji.	Pełna harmonizacja – bez

ostateczności rozrachunku	Interoperacyjność, łatwiejsze tworzenie połączeń operacyjnych CDPW i większy zakres rozrachunku transgranicznego.	uwzględnienia specyfiki systemu – jest szkodliwa dla efektywności systemu. Kosztowne stosowanie w kontekście technologii rozproszonego rejestru, wymagające dodatkowych zabezpieczeń.
----------------------------------	---	---

Na podstawie powyższej analizy uznano, że wariant 2 byłby ogólnie bardziej skuteczny, wydajny i spójny niż wariant 3, nawet jeśli wariant 3 – dzięki jeszcze większej harmonizacji przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku – byłby lepszy niż wariant 2 pod względem poprawy nadzoru i zmniejszenia rozbieżności. Podsumowując, wariant 2 jest wariantem preferowanym, ponieważ jest spójny z celami unii oszczędności i inwestycji, a jednocześnie bardziej proporcjonalny i opłacalny. Będzie on również sprzyjać bardziej zintegrowanemu, wydajnemu i innowacyjnemu rynkowi kapitałowemu UE. Wariant 2 pomaga zmniejszyć fragmentację i wspiera większą harmonizację rynku, co jest zgodne z szerszymi celami unii oszczędności i inwestycji.

Po wydaniu pierwszej negatywnej opinii Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię w sprawie oceny skutków. Uwzględnivszy uwagi Rady ds. Kontroli Regulacyjnej, dokonano zmian w ocenie skutków, aby: (i) doprecyzować uzasadnienie zakresu inicjatywy i jej roli w szerszej strategii na rzecz unii oszczędności i inwestycji, w tym jej wzajemnych powiązań z innymi inicjatywami; (ii) uprościć sekcje dotyczące określenia problemów i ich źródeł; (iii) udoskonalic wyjaśnienia dotyczące innowacji opartych na technologii rozproszonego rejestru; (iv) doprecyzować logikę interwencji i celów. Brzmienie zostało również zmienione w celu wzmocnienia analizy skali problemów w oparciu o dodatkowe dane ilościowe otrzymane od zainteresowanych stron oraz inne istniejące badania, aby lepiej ocenić koszty i korzyści. Tekst jest również bardziej przejrzysty w odniesieniu do ograniczeń w dostępności danych i czynników nieobjętych zakresem, które uniemożliwiają przeprowadzenie w pełni solidnego modelowania kosztów i korzyści. Opinie zainteresowanych stron również odzwierciedlono bardziej kompleksowo w tekście, a także lepiej uchwycono wpływ proponowanych środków na różne grupy zainteresowanych stron.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie spełnia jednocześnie cele polegające na uproszczeniu obowiązującego prawa UE, ograniczeniu formalności administracyjnych i ułatwieniu przestrzegania przepisów.

Rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku zwiększyłoby pewność i spójność prawa dla uczestników rynku. Ponadto dzięki zapewnieniu neutralności technologicznej użytkownicy technologii rozproszonego rejestru mogliby testować i wprowadzać na rynek nowe technologie bez ponoszenia zbędnych kosztów. Rozporządzenie w sprawie ostateczności rozrachunku wyeliminowałoby również rozbieżności w interpretacji spowodowane wdrożeniem na szczeblu krajowym. Zmniejszyłoby to ryzyko prawne i złożoność zapewnienia zgodności z przepisami dla uczestników rynku działających w wielu jurysdykcjach. Ponadto zwiększenie zaufania inwestorów oraz poprawa odporności i konkurencyjności ekosystemu posttransakcyjnego przyczyniłyby się do poprawy efektywności rynków kapitałowych UE i pośrednio także konkurencyjności gospodarki UE.

Niniejszy wniosek nie będzie miał bezpośredniego wpływu na MŚP, ponieważ zdecydowana większość przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie zapewniania infrastruktury (usługi transakcyjne i posttransakcyjne) to duże przedsiębiorstwa o ugruntowanej pozycji. Dzięki wzrostowi efektywności i zwiększonej konkurencji w zakresie usług rynku kapitałowego niefinansowe MŚP odniosłyby jednak korzyści dzięki łatwiejszemu i tańszemu dostępowi do finansowania rynkowego, w tym do finansowania innowacji i wzrostu. Ten pozytywny efekt powinien mieć również zastosowanie do MŚP korzystających wyłącznie z finansowania opartego na bankach, ponieważ ten kanał finansowania konkuruje z finansowaniem opartym na rynku kapitałowym.

Jeżeli chodzi o koszty, jasność co do stosowania rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku obniżyłaby koszty ponoszone przez operatorów systemów, ponieważ zmniejszyłaby potrzebę zwracania się o porady prawne w zakresie interpretacji przepisów i przestrzegania specyfik lokalnych. Ponadto sformalizowanie systemu technologii rozproszonego rejestru i rozszerzenie zakresu kwalifikujących się aktywów i progów ilościowych sprawiłyby, że system ten stałby się bardziej atrakcyjny. Uczestnicy rynku mogliby angażować się w długoterminowe planowanie i rozszerzać działalność poza niewielką skalę testową. Harmonizacja i ukierunkowane zmiany w dyrektywie o ostateczności rozrachunku umożliwiłyby ponadto wyznaczenie (i ochronę) systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru na podstawie zbioru przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku. Ogólnie rzecz biorąc, zmiany powinny promować innowacje przez zwiększenie potencjalnych zwrotów z inwestycji oraz zapewnienie większej pewności prawa w odniesieniu do innowacji opartych na technologii rozproszonego rejestru.

- **Prawa podstawowe**

UE przestrzega najwyższych standardów ochrony praw podstawowych i jest sygnatariuszem szeregu konwencji w dziedzinie praw człowieka. W tym kontekście wniosek nie powinien mieć bezpośredniego wpływu na ochronę tych praw, wymienionych w głównych konwencjach ONZ w zakresie praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącej integralną część traktatów UE, oraz europejskiej konwencji praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek będzie miał wpływ na budżet zgodnie z oceną skutków finansowych zamieszczoną w załączniku 2.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Niniejszy wniosek nie wymaga planu wdrożenia.

Monitorowanie systemów rozrachunku i płatności należy również do zadań ESMA, EUNB i ESBC, które są zobowiązane do przedłożenia Komisji sprawozdania na temat funkcjonowania systemu ostateczności rozrachunku w terminie 5 lat od wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku.

We wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku zobowiązano Komisję do przygotowania sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady oceniającego stosowanie rozporządzenia, wraz z proponowanymi zmianami, jeżeli będzie to uzasadnione.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 ust. 2 określono artykuły niniejszego rozporządzenia, które mają zastosowanie do uczestników mających siedzibę w Unii, w przypadku gdy uczestniczą oni w zarejestrowanych systemach.

W art. 2 zdefiniowano szereg terminów i pojęć niezbędnych do interpretacji przepisów rozporządzenia, w tym „rozrachunek”, „rozliczanie”, „system rozliczeniowy”, „kontrahent centralny”, „izba rozliczeniowa”, „uczestnik”, „uczestnik pośredni”, „klient”, „zapis księgowy”, „kompensowanie”, „rachunek”, „zabezpieczenie”, „dzień roboczy” i „dzień pracy”.

W art. 3 doprecyzowano, że operator systemu podlegającego prawu państwa członkowskiego może wystąpić z wnioskiem o wyznaczenie niezależnie od waluty, w której system przewiduje rozrachunek, rozliczanie lub realizację zleceń transferu. Ponadto właściwy organ może, ze względu na ryzyko systemowe, wyznaczyć istniejący system rozrachunku, rozliczania i wykonywania zleceń związanych z instrumentami innymi niż instrumenty już objęte tym systemem.

W celu zapewnienia jednolitych warunków wyznaczania i zharmonizowanej procedury w art. 4 wyjaśniono procedurę przyznania lub odmowy przyznania wyznaczenia systemu. W tym przypadku właściwym organem jest organ w państwie członkowskim, którego prawo reguluje dany system. W szczególności w artykule tym określono czas, jakim dysponuje właściwy organ na przyjęcie lub odrzucenie wniosku o wyznaczenie systemu, oraz okres oceny służący przyznaniu lub odmowie przyznania wyznaczenia. Podobnie w art. 5 określono warunki wyznaczenia systemu. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania tych warunków (w odniesieniu do systemów rozrachunku i systemów rozliczeniowych). Podobny przepis ma zastosowanie do EUNB w odniesieniu do systemów płatności.

W art. 6 wyjaśniono, że właściwy organ powiadamia ESMA o wyznaczeniu systemu. Ponadto w celu zharmonizowania informacji, które mają być podawane do wiadomości publicznej, w art. 6 wymieniono elementy, które powinno zawierać takie powiadomienie. ESMA bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu systemu, a także wszelkie aktualizacje informacji zawartych w powiadomieniu.

W art. 7 określono, kto może zakwalifikować się jako uczestnik wyznaczonego systemu. Wyjaśniono w nim również, na jakich warunkach (ryzyko systemowe) państwa członkowskie mogą uznać uczestnika pośredniego za uczestnika. W art. 7 zobowiązano operatora systemu do ustanowienia niedyskryminacyjnych, przejrzystych i obiektywnych kryteriów dopuszczenia do wyznaczonego systemu.

W art. 8 powierzono operatorowi wyznaczonego systemu zadanie zapewnienia zgodności jego samego oraz systemu z przepisami niniejszego rozporządzenia. Operator ma obowiązek niezwłocznie powiadamiać właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na przestrzeganie przez operatora i przez system przepisów niniejszego rozporządzenia.

W art. 9 określono warunki, na jakich właściwy organ, przy udziale właściwego organu krajowego, może cofnąć wyznaczenie systemu. Wyjaśniono w nim również zaangażowanie

ESMA, EUNB i ESBC w proces cofnięcia wyznaczenia. Właściwy organ niezwłocznie informuje operatora systemu, właściwy organ krajowy, ESMA, EUNB i ESBC o cofnięciu wyznaczenia.

W art. 10 wymaga się, aby każde państwo członkowskie wyznaczyło co najmniej jeden właściwy organ, w szczególności do celów wyznaczania systemów i rejestracji systemów państw trzecich.

W art. 11 wyjaśniono zasady i obowiązki związane z wymianą informacji między właściwymi organami, właściwymi organami krajowymi, ESMA, EUNB i ESBC w ramach wykonywania obowiązków na podstawie rozporządzenia.

Art. 12 dotyczy rejestracji systemów państw trzecich, co do których wyrażono chęć rejestracji w jednym lub kilku państwach członkowskich. Wniosek taki przedkłada się ESMA i przekazuje organom rejestrującym. Jeżeli uczestnik systemu państwa trzeciego ma siedzibę w państwie członkowskim, organ rejestrujący tego państwa członkowskiego może zarejestrować system.

W art. 13 określono procedurę przyznania lub odmowy przyznania rejestracji. Określono w nim proces rejestracji, czas trwania oceny oraz metody komunikacji z operatorem systemu państwa trzeciego. Nałożono w nim również na ESMA (w odniesieniu do systemów rozliczeniowych i systemów rozrachunku) oraz EUNB (w odniesieniu do systemów płatności) obowiązek opracowania, w ścisłej współpracy z ESBC, projektów standardów regulacyjnych w celu określenia informacji, które należy przedstawić we wniosku o wyznaczenie i we wniosku o rejestrację, a także wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych wniosku o wyznaczenie i wniosku o rejestrację.

W art. 14 określono warunki rejestracji systemów państw trzecich.

W art. 15 wyjaśniono kwestię powiadamiania o zarejestrowanych systemach i zobowiązano ESMA do opublikowania informacji na jego stronie internetowej w terminie dwóch dni pracy od powiadomienia przez organ rejestrujący o decyzji o rejestracji systemu państwa trzeciego.

W art. 16 określono warunki, na jakich organ rejestrujący może cofnąć rejestrację systemu.

Art. 17 stanowi, że zlecenia transferu i kompensowanie, w tym kompensowania sald na zamknięcie, są możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej i wiążące dla osób trzecich nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika, pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do systemu przed momentem wszczęcia takiego postępowania upadłościowego.

W art. 18 określono, w jaki sposób należy ustalić moment wprowadzenia zlecenia transferu do wyznaczonych systemów, w tym systemów interoperacyjnych.

Art. 19 stanowi, że wszczęcie postępowania upadłościowego wobec uczestnika lub operatora systemu interoperacyjnego nie uniemożliwia wykorzystania środków pieniężnych lub instrumentów finansowych dostępnych na rachunku rozliczeniowym tego uczestnika lub na rachunkach, na których zapisane jest zabezpieczenie tego uczestnika lub operatora systemu interoperacyjnego, w celu wypełnienia zobowiązań tego uczestnika w wyznaczonym systemie, zarejestrowanym systemie lub uzgodnieniu interoperacyjnym w dniu roboczym będącym dniem wszczęcia postępowania upadłościowego.

W art. 20 określono moment, w którym zlecenie transferu staje się nieodwołalne, aby ułatwić stosowanie prawa dotyczącego niewypłacalności w odniesieniu do zleceń transferu, które zostały wprowadzone do systemu.

W art. 21 określono moment ostateczności rozrachunku, tj. moment, w którym wykonanie odpowiednich zobowiązań stron transakcji zostaje zakończone w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny. Ma to na celu zapewnienie możliwie najwyższego stopnia spójności w zakresie ochrony ostateczności rozrachunku we wszystkich systemach, a tym samym ułatwienie prowadzenia działalności transgranicznej. Zasady każdego wyznaczonego systemu określają konkretny moment, w którym rozrachunek staje się ostateczny w ramach danego systemu zgodnie z prawem właściwym dla przeniesienia własności i innych praw. Systemy interoperacyjne zapewniają, w miarę możliwości, koordynację zasad wszystkich systemów w tym zakresie. ESMA i EUNB – w stosownych przypadkach i w ścisłej współpracy z ESBC – mogą doprecyzować, w drodze projektów regulacyjnych standardów technicznych, następujące momenty ostateczności rozrachunku: (i) moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu; (ii) moment, w którym zlecenie transferu wprowadzone do systemu staje się nieodwołalne; oraz (iii) moment ostatecznego rozrachunku, w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych, które nie są prowadzone przez CDPW, systemów rozliczeniowych i systemów płatności, w tym systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru.

Art. 22 stanowi, że moment wszczęcia postępowania upadłościowego oznacza moment, w którym właściwy organ sądowy lub administracyjny przekazał swoją decyzję. Ponadto określono w nim, które organy muszą być powiadamiane.

Art. 23 stanowi, że postępowanie upadłościowe nie ma mocy wstecznej w odniesieniu do praw i obowiązków uczestnika wynikających z jego uczestnictwa w wyznaczonym systemie lub systemie zarejestrowanym w państwie członkowskim, w którym uczestnik ma siedzibę.

W art. 24 określono prawo regulujące prawa i obowiązki uczestników w przypadku postępowania upadłościowego.

Art. 25 stanowi, że prawa posiadaczy zabezpieczenia podlegają prawu państwa członkowskiego, w którym instrument finansowy został ustanowiony jako zabezpieczenie. Art. 25 ust. 2 stanowi, że prawa posiadaczy zabezpieczenia ustanowionego w związku z uczestnictwem w systemie są określane przez prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się rejestr, lub państwa członkowskiego, w którym znajduje się rachunek, na którym zapisano zabezpieczenie. W art. 25 ust. 3 przewidziano odstępstwo, w przypadku gdy nie jest możliwe określenie lokalizacji rejestru. W takim przypadku prawa w odniesieniu do instrumentu finansowego, na którym ustanowiono zabezpieczenie, podlegają prawu państwa członkowskiego regulującemu system. W art. 25 ust. 4 zdefiniowano, co należy rozumieć przez odniesienie do prawa państwa członkowskiego.

W art. 26 określono rolę centralnej bazy danych, która ułatwia wymianę informacji i dokumentów istotnych dla odbiorców na podstawie niniejszego rozporządzenia. Artykuł ten przewiduje również dostęp do centralnej bazy danych dla właściwych organów, organów rejestrujących i właściwych organów krajowych.

W art. 27 powierzono Komisji, na czas nieokreślony, uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

W art. 28 określono środki przejściowe, w szczególności doprecyzowano, że zlecenie transferu, które zostało wprowadzone do systemu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, ale zostało rozliczone po tej dacie, uznaje się za zlecenie transferu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

W art. 29 zobowiązano Komisję do sporządzenia ogólnego sprawozdania oraz zobowiązano ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i EUNB, do przedłożenia Komisji sprawozdania na temat funkcjonowania systemu ostateczności rozrachunku w terminie sześciu lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 30 uchyla dyrektywę o ostateczności rozrachunku.

W art. 31 zmieniono niektóre przepisy dyrektywy w sprawie zabezpieczeń finansowych, w szczególności przez włączenie do jej zakresu środków pieniężnych, instrumentów finansowych i wierzytelności kredytowych, jeżeli zostały one wyemitowane lub zarejestrowane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru. Zdefiniowano w nim również terminy i pojęcia niezbędne do interpretacji przepisów rozporządzenia, tj. „rachunek”, oraz rozszerzono niektóre definicje o zapis cyfrowy, w tym technologię rozproszonego rejestru. Ponadto określono w nim termin transpozycji tych zmian.

W art. 32 określono datę wejścia w życie rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylecia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁰,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²¹,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejszy wniosek stanowi część pakietu mającego na celu ustanowienie jednolitego rynku usług finansowych dzięki rozwiązaniu problemu niewydolności rynku wynikającej z fragmentacji oraz stworzenie prawdziwie zintegrowanych europejskich rynków kapitałowych, do których mają dostęp wszyscy obywatele i wszystkie przedsiębiorstwa w całej Unii. Pakiet ma na celu uwolnienie potencjału rynków finansowych Unii przez zapewnienie dostępu do bardziej efektywnego finansowania opartego na rynku kapitałowym oraz ułatwienie transgranicznych przepływów kapitału, co z kolei powinno wspierać gospodarkę Unii, stymulować tworzenie miejsc pracy i zwiększać konkurencyjność.
- (2) W dyrektywie 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²² ustanowiono zasady i przepisy mające na celu ograniczenie ryzyka systemowego wynikającego z niewypłacalności uczestników systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych przez odstąpienie od stosowania niektórych przepisów krajowych dotyczących niewypłacalności, w przypadku gdy strona transakcji staje się niewypłacalna, umożliwiając bezpieczne dokonywanie i rozliczanie płatności i transakcji na papierach wartościowych. Dyrektywa 98/26/WE chroni również

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. (do uzupełnienia po udostępnieniu/opublikowaniu).

²⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. (do uzupełnienia po udostępnieniu/opublikowaniu).

²¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...]. (do uzupełnienia po udostępnieniu/opublikowaniu stanowiska Parlamentu Europejskiego i decyzji Rady).

²² Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45), <http://data.europa.eu/eli/dir/1998/26/oj>.

zabezpieczenie ustanowione przez niewypłacalną stronę i doprecyzowuje, które prawo ma zastosowanie w niektórych sytuacjach transgranicznych.

- (3) Konsultacje publiczne przeprowadzone w 2021 r. oraz sprawozdanie Komisji z 2023 r.²³ wykazały, że obowiązki określone w dyrektywie 98/26/WE, a także ochrona przyznana instytucjom krajowym uczestniczącym w systemach państw trzecich zostały transponowane przez państwa członkowskie w różny sposób, co doprowadziło do nierównych warunków działania dla systemów i uczestników unijnych oraz stworzyło bariery dla sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku.
- (4) Rozbieżne podejścia krajowe doprowadziły do fragmentacji jednolitego rynku. Systemy i uczestnicy podlegają różnym przepisom w różnych państwach członkowskich. W tym względzie system mógłby zostać wyznaczony w jednym państwie członkowskim, a w innym nie, lub zlecenie transferu mogłoby korzystać z ochrony w jednym państwie członkowskim, a w innym nie – w zależności od prawa państwa członkowskiego właściwego dla danego systemu. Rozbieżne podejścia krajowe powodują brak pewności prawa, uniemożliwiają integrację rynku i hamują transakcje transgraniczne.
- (5) Aby zagwarantować, że przepisy nakładające obowiązki na systemy, ich operatorów oraz ich uczestników są stosowane w sposób jednolity w całej Unii, a tym samym ułatwić integrację rynku i dokonywanie transakcji transgranicznych oraz zapewnić większą pewność prawa, właściwe i konieczne jest uchylene dyrektywy 98/26/WE i zastąpienie jej rozporządzeniem.
- (6) Aby umożliwić szerszemu spektrum systemów korzystanie z ochrony przyznanej systemom i operatorom systemów, stosowane pojęcia i ustanowione zasady powinny być neutralne, jeżeli chodzi o korzystanie z jakiegokolwiek konkretnej technologii, w tym technologii rozproszonego rejestru (DLT). W szczególności wszelkie odniesienia do rejestrów lub zapisów powinny obejmować przypadki, w których takie rejestry są ustanowione w oparciu o DLT lub w inny sposób w oparciu o rozproszony rejestr, a zapisy są dokonywane w takich rejestrach, a zatem mogą, ale nie muszą, obejmować portfele lub inne cyfrowe reprezentacje własności i praw.
- (7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858²⁴ umożliwia infrastrukturom rynkowym opartym na technologii rozproszonego rejestru (DLT) testowanie i eksperymentowanie w zakresie świadczenia niektórych usług z wykorzystaniem DLT, w tym przez ustanawianie systemów rozrachunku zleceń transferu w instrumentach finansowych opartych na DLT. Powinna istnieć możliwość wyznaczenia takich systemów na podstawie niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem ich zgodności z warunkami określonymi zarówno w rozporządzeniu (UE) 2022/858, jak i w niniejszym rozporządzeniu. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB)

²³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeglądu ostateczności rozrachunku w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w tym zastosowania tej zasady do instytucji krajowych uczestniczących w systemach państw trzecich, oraz przeglądu uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych na podstawie dyrektywy 98/26/WE i 2002/47/WE, COM(2023) 345 final.

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (Dz.U. L 151 z 2.6.2022, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/858/oj>.

powinny być upoważnione do doprecyzowania przepisów dotyczących sposobu oceny i określania ostateczności rozrachunku w systemach wykorzystujących technologię rozproszonego rejestru.

- (8) Z uwagi na fakt, że krajowe, dotyczące niewypłacalności przepisy państwa członkowskiego, którego prawu podlega dany system, mają zastosowanie do tego systemu, systemy powinny być wyznaczane przez organy państwa członkowskiego, którego prawu podlega dany system, na podstawie jednolitych warunków wyznaczania i zharmonizowanej procedury.
- (9) Państwa członkowskie przyjęły różne podejścia do rodzaju informacji, które mają być podawane do wiadomości publicznej w odniesieniu do systemów unijnych i systemów państw trzecich, na które zdecydowały się rozszerzyć ochronę przewidzianą w dyrektywie 98/26/WE. Aby rozwiązać problem istniejącej asymetrii informacji w państwach członkowskich oraz ujednoczyć informacje, które mają być podawane do wiadomości publicznej, należy ujednoczyć rodzaj informacji, które mają być przekazywane organom odpowiedzialnym za wyznaczenie lub rejestrację systemu. Ponadto ESMA powinien publikować informacje w sposób scentralizowany, aby ułatwić dostęp do nich. Aby zapewnić pewność prawa, informacje przekazywane ESMA do celów publikacji powinny być istotne, dokładne i aktualne.
- (10) Wykaz podmiotów, które można uznać za uczestników systemu, powinien uwzględniać różne modele uczestnictwa przyjęte w systemach, przy jednoczesnym zapewnieniu osiągnięcia celu, jakim jest ochrona systemu finansowego przed ryzykiem systemowym. W tym celu podmioty, które mają zostać dopuszczone jako uczestnicy, powinny spełniać określone warunki, aby uniknąć tworzenia niepotrzebnych ryzyk dla systemu, w którym uczestniczą. Warunki takie nie powinny jednak nakładać dodatkowych wymogów, w przypadku gdy operator systemu stosuje już wymogi dotyczące dopuszczenia do systemu na podstawie prawa Unii przy dopuszczaniu nowych podmiotów jako uczestników do swoich wyznaczonych systemów, jak ma to miejsce w przypadku kontrahentów centralnych (CCP) i centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW). Należy przewidzieć możliwość włączenia jako uczestników systemu podmiotów wykonujących funkcje walidacji lub konsensusu, które mają zasadnicze znaczenie dla utrzymania integralności rozrachunku.
- (11) Aby zapewnić skuteczne stosowanie ochrony ostateczności rozrachunku, państwa członkowskie powinny wyznaczyć organ lub organy odpowiedzialne za wyznaczenie, rejestrację i powiadomienie o wszczęciu postępowania upadłościowego. Organom tym należy przyznać uprawnienia niezbędne do wykonywania ich funkcji. W razie potrzeby powinny one współpracować i wymieniać informacje między sobą oraz z ESMA i członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Aby ułatwić im wykonywanie zadań i zwiększyć przejrzystość w całej Unii, wykaz tych organów powinien być podawany do wiadomości publicznej.
- (12) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania ochrony przewidzianej dla systemów unijnych wobec podmiotów mających siedzibę na ich terytorium, które bezpośrednio uczestniczą w systemach państw trzecich, oraz wobec zabezpieczeń ustanowionych w związku z uczestnictwem w takich systemach państw trzecich. Aby zaradzić nierównym warunkom działania w odniesieniu do uczestnictwa podmiotów unijnych w systemach państw trzecich, wynikającym z poszczególnych przepisów krajowych opracowanych przez państwa członkowskie w celu rozszerzenia ochrony przewidzianej w dyrektywie 98/96/WE, należy ustanowić zharmonizowany system

rejestracji systemów państw trzecich przez państwa członkowskie. Powinien on opierać się na sformalizowanej i zharmonizowanej procedurze, która zapewnia stosowanie jasnych standardów i upraszcza warunki dostępu dla wszystkich podmiotów unijnych uczestniczących w danym systemie państwa trzeciego. Rejestracji systemów państw trzecich przez państwa członkowskie powinno dokonywać państwo członkowskie, w którym ma siedzibę podmiot uczestniczący w takim systemie. Może to jednak skutkować rejestracją tego samego systemu państwa trzeciego przez kilka państw członkowskich, jeżeli członkowie mają swoje siedziby w kilku państwach członkowskich. Aby zapobiec wszelkim nierównym warunkom działania dla podmiotów mających siedzibę w różnych państwach członkowskich, rejestracja takich systemów powinna odbywać się w sposób skoordynowany i spójny oraz powinna być ułatwiana przez ESMA, EUNB i ESBC.

- (13) Redukcja ryzyka systemowego wymaga w szczególności ostateczności rozrachunku i wykonalności zabezpieczenia. Zlecenia transferu i ich kompensowanie powinny być prawnie wymagalne we wszystkich państwach członkowskich i wiążące dla osób trzecich. Zasady wykonalności kompensowania nie powinny uniemożliwiać systemom sprawdzenia przed dokonaniem kompensowania, czy zlecenia transferu wprowadzone do systemu są zgodne z zasadami tego systemu i czy pozwalają na dokonanie rozrachunku w tym systemie.
- (14) Rozrachunek należy uznać za ostateczny, jeżeli wszystkie strony umowy leżącej u jego podstaw w pełni wywiązały się ze swoich zobowiązań wobec drugiej strony w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny. Moment, w którym zlecenie transferu zostaje wprowadzone do systemu, oraz moment, od którego zlecenie transferu staje się nieodwołalne, są ważnymi momentami w kontekście zastosowania prawa dotyczącego niewypłacalności do tego zlecenia transferu. Aby zapewnić możliwie najwyższy stopień spójności w zakresie ochrony ostateczności rozrachunku we wszystkich systemach, a także ułatwić prowadzenie działalności transgranicznej na jednolitym rynku, konieczne jest ustanowienie zasad, które mają być stosowane do określania tych momentów w odniesieniu do wszystkich rodzajów systemów. Jednocześnie zasady te powinny umożliwiać opracowanie regulacyjnych standardów technicznych w celu dostosowania ich do specyfiki każdego systemu, przy uwzględnieniu istnienia różnych rodzajów systemów, poszczególnych stosowanych technologii i mechanizmów poszczególnych systemów. Systemy powinny w jasny sposób uwzględniać w swoich zasadach te konkretne i dostosowane do potrzeb momenty ostateczności rozrachunku, o ile takie istnieją.
- (15) Nie należy uniemożliwiać uczestnikom ani osobom trzecim wykonania jakichkolwiek praw lub roszczeń wynikających z operacji leżącej u podstaw rozliczeń, na mocy których mogą oni mieć prawo do zwrotu lub restytucji z tytułu zlecenia transferu wprowadzonego do systemu, w tym w przypadku oszustwa czy błędu technicznego, dopóki nie prowadzi to do cofnięcia kompensowania ani do odwołania zlecenia transferu w systemie.
- (16) Państwa członkowskie zobowiązane są niezwłocznie powiadamiać inne państwa członkowskie o wszczęciu postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu. Postępowanie upadłościowe nie powinno mieć mocy wstecznej w odniesieniu do praw i obowiązków uczestników systemu.
- (17) W przypadku postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu powinno być jasne, które prawo dotyczące niewypłacalności ma zastosowanie do praw i obowiązków tego uczestnika w związku z jego uczestnictwem w systemie.

- (18) Zabezpieczenie powinno być wyłączone ze skutków prawa dotyczącego niewypłacalności stosowanego wobec niewypłacalnego uczestnika. Zabezpieczenie obejmuje wszystkie środki przekazane przez uczestnika pozostałym uczestnikom systemu rozrachunku w celu zabezpieczenia praw i obowiązków w związku z tym systemem, w tym umowy o odkupie, ustawowe prawa zastawu i transfery powiernicze.
- (19) W przypadku systemów powiązanych konieczne jest zapewnienie odpowiedniej ochrony operatora systemu, który ustanawia zabezpieczenie na rzecz operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie, w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec tego operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie.
- (20) Konieczne jest ustanowienie normy kolizyjnej dotyczącej praw posiadaczy zabezpieczenia w celu zapewnienia, aby prawo państwa członkowskiego, w którym zabezpieczenie zostało skutecznie ustanowione w rejestrze, na rachunku lub w centralnym systemie depozytowym, określało również ważność i wykonalność tego zabezpieczenia w stosunku do systemu, operatora systemu i każdej innej osoby występującej z roszczeniem bezpośrednio lub pośrednio przez ten system. Norma ta powinna odnosić się jedynie do rejestru, rachunku lub centralnego systemu depozytowego, dowodzącego istnienia praw własności lub praw do dostawy lub transferu odpowiednich zabezpieczeń.
- (21) Należy doprecyzować, prawo którego państwa członkowskiego ma zastosowanie do określenia praw posiadaczy takiego zabezpieczenia. W niektórych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania nowych technologii, nie zawsze jest jednak możliwe ustalenie, w którym państwie członkowskim znajduje się rejestr, rachunek lub centralny system depozytowy, w którym zabezpieczenie zostało zarejestrowane zgodnie z prawem. W takich przypadkach prawa posiadaczy tego zabezpieczenia powinny być określone przez prawo regulujące dany system, w związku z którym ustanowiono to zabezpieczenie.
- (22) Konieczne jest również ustanowienie normy kolizyjnej dotyczącej prawa właściwego w przypadku niewypłacalności uczestnika. Norma ta powinna pozostawać bez uszczerbku dla funkcjonowania i skuteczności prawa państwa członkowskiego, na mocy którego ustanowiono instrumenty finansowe, lub prawa państwa członkowskiego, w którym instrumenty finansowe mogą być zlokalizowane (w tym między innymi prawa dotyczącego tworzenia, własności lub przenoszenia takich instrumentów finansowych lub praw do takich instrumentów finansowych), i nie powinna być interpretowana w ten sposób, że każde zabezpieczenie będzie bezpośrednio wykonalne lub będzie uznawane w każdym państwie członkowskim w sposób inny niż zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego.
- (23) W świetle zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem konieczna jest zmiana dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁵ w celu zapewnienia spójności. Rozbieżności w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2002/47/WE powodowałyby brak pewności prawa i sprzeczne stosowanie przepisów, w szczególności w odniesieniu do instrumentów wyemitowanych z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru, ponieważ takie instrumenty

²⁵ Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43), <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/47/oj>.

zostałyby uznane za potencjalne zabezpieczenie na mocy niniejszego rozporządzenia, ale niekoniecznie na mocy dyrektywy 2002/47/WE.

- (24) ESMA, EUNB i ESBC powinny odgrywać centralną rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, zapewniając spójne stosowanie przepisów Unii przez właściwe organy krajowe.
- (25) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez ESMA i EUNB w celu doprecyzowania następujących kwestii: informacji, które należy podać we wniosku o wyznaczenie; warunków wyznaczenia; informacji, które należy podać we wniosku o rejestrację; momentu wprowadzenia zlecenia transferu do systemu, który nie jest prowadzony przez CDPW, w tym do systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru; momentu nieodwołalności zlecenia transferu wprowadzonego do systemu, który nie jest prowadzony przez CDPW, w tym do systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru; oraz momentu ostatecznego rozrachunku w systemach, które nie są prowadzone przez CDPW, w tym w systemach opartych na technologii rozproszonego rejestru. Komisja powinna przyjąć te regulacyjne standardy techniczne w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010²⁶ i art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010²⁷.
- (26) Komisja powinna być również uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez ESMA lub EUNB w odniesieniu do formatów elektronicznych wniosku o wyznaczenie oraz formatów elektronicznych wniosku o rejestrację systemu państwa trzeciego. Komisja powinna przyjąć te wykonawcze standardy techniczne w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 i art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010.
- (27) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmian definicji zlecenia transferu w celu dodania lub usunięcia aktywów rozrachunkowych oraz zmian w wykazie uczestników. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (28) W odniesieniu do systemów wyznaczonych na podstawie dyrektywy 98/26/WE oraz systemów państw trzecich, na które państwa członkowskie rozszerzyły ochronę przewidzianą w tej dyrektywie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84), <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>.

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

powinny mieć zastosowanie określone środki przejściowe, aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na wyznaczenie lub zarejestrowanie tych systemów, stosownie do przypadku, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Należy zatem odroczyć stosowanie wymogów dotyczących wyznaczania i rejestracji w odniesieniu do tych systemów.

- (29) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie zharmonizowanego podejścia do ochrony przed ryzykiem systemowym wynikającym z funkcjonowania systemów rozrachunku w związku z niewypłacalnością któregokolwiek z ich uczestników, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie Unii, może ona wprowadzić środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (30) Niniejsze rozporządzenie wprowadza wiążące wymogi dotyczące transgranicznych cyfrowych usług publicznych w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2024/903²⁸. Rozdział „Wymiar cyfrowy” oceny skutków finansowych i cyfrowych regulacji stanowi sprawozdanie z odpowiedniej oceny. Po przyjęciu aktu zostanie on również opublikowany w portalu Interoperacyjna Europa,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi dotyczące wyznaczania systemów, które kwalifikują się do stosowania w Unii przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku określonych w art. 17–25.
2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się również wymogi dotyczące rejestracji systemów państw trzecich w co najmniej jednym państwie członkowskim, aby umożliwić instytucjom mającym siedzibę w tych państwach członkowskich, które uczestniczą w tych systemach państw trzecich, korzystanie z rozszerzenia ochrony na wypadek niewypłacalności przewidzianej w art. 17, 19, art. 22 ust. 1, art. 23, 24 i art. 25 ust. 1 w odniesieniu do zleceń transferu wprowadzonych do takich systemów państw trzecich.

W przypadku niewypłacalności członka takiego systemu zlecenia transferu wprowadzone przez tego członka są objęte ochroną, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz.U. L, 2024/903, 22.3.2024, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj>.

- a) członek uczestniczy w zarejestrowanym systemie zdefiniowanym w art. 2 ust. 1 pkt 9;
 - b) członek jest instytucją zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 pkt 10 lit. a) ppkt (i)–(iv) i art. 2 ust. 1 pkt 10 lit. b), mającą siedzibę w państwie członkowskim, które zarejestrowało ten system na podstawie art. 12.
3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:
- a) każdego systemu zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 1;
 - b) każdego uczestnika zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 15;
 - c) zabezpieczenia, o którym mowa w art. 25, ustanowionego w związku z którymkolwiek z poniższych działań:
 - (i) uczestnictwem w systemie;
 - (ii) operacjami przeprowadzanymi przez banki centralne państw członkowskich lub Europejski Bank Centralny w ramach wykonywania przez nie funkcji banków centralnych.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „system” oznacza formalne uzgodnienie, inne niż uzgodnienie interoperacyjne, zawierające wspólne zasady i znormalizowane procedury, w tym system rozrachunku papierów wartościowych, system rozliczeniowy lub system płatności, które przewidują rozrachunek, rozliczanie lub realizację zleceń transferu między uczestnikami;
 - 2) „system państwa trzeciego” oznacza system, który nie podlega prawu państwa członkowskiego;
 - 3) „rozrachunek” oznacza rozrachunek zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014²⁹;
 - 4) „rozliczanie” oznacza rozliczanie zdefiniowane w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012³⁰;
 - 5) „system rozrachunku papierów wartościowych” oznacza system, którego działanie polega na rozrachunku zleceń transferu;
 - 6) „system płatności” oznacza system płatności zdefiniowany w art. 4 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366³¹;

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>.

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>.

- 7) „system rozliczeniowy” oznacza system zapewniający usługi rozliczeniowe prowadzony przez izbę rozliczeniową;
- 8) „wyznaczony system” oznacza system wyznaczony zgodnie z art. 3;
- 9) „zarejestrowany system” oznacza system zarejestrowany zgodnie z art. 12;
- 10) „instytucja” oznacza:
- a) dowolny z następujących podmiotów, który uczestniczy w wyznaczonym systemie i ponosi odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających ze zleceń transferu w tym systemie:
 - (i) instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013³², w tym podmioty wymienione w art. 2 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE³³;
 - (ii) firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE³⁴, z wyjątkiem instytucji wymienionych w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy;
 - (iii) organ publiczny;
 - (iv) przedsiębiorstwo objęte gwarancją państwową;
 - (v) dowolne przedsiębiorstwo, którego siedziba zarządu znajduje się poza Unią i którego zadania odpowiadają zadaniom unijnych instytucji kredytowych lub unijnych firm inwestycyjnych w rozumieniu ppkt (i) i (ii);
 - b) którykolwiek z poniższych podmiotów uczestniczących w wyznaczonym systemie, którego działalność polega na realizacji zleceń transferu zdefiniowanych w pkt 20 lit. a) i który jest odpowiedzialny za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających z takich zleceń transferu w ramach tego systemu:
 - a) instytucję płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/2366, z wyjątkiem osoby fizycznej lub prawnej korzystającej ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33 tej dyrektywy;

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35), <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338), <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>.

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349), <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>.

- b) instytucję pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE³⁵, z wyjątkiem osoby prawnej korzystającej ze zwolnienia na mocy art. 9 tej dyrektywy;
- 11) „kontrahent centralny” lub „CCP” oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- 12) „centralny depozyt papierów wartościowych” lub „CDPW” oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;
- 13) „agent rozrachunkowy” oznacza przedsiębiorstwo prowadzące rachunki rozliczeniowe dla uczestników systemu;
- 14) „izba rozliczeniowa” oznacza podmiot odpowiedzialny za wyliczenie pozycji netto instytucji, w tym kontrahenta centralnego lub agenta rozrachunkowego;
- 15) „uczestnik” oznacza dowolny z następujących podmiotów, który uczestniczy w systemie:
- a) w odniesieniu do wyznaczonych systemów – którykolwiek z poniższych:
- (i) instytucję;
 - (ii) CDPW;
 - (iii) agenta rozrachunkowego;
 - (iv) izbę rozliczeniową;
 - (v) operatora systemu;
 - (vi) członka rozliczającego CCP posiadającego zezwolenie udzielone na podstawie art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (vii) podmiot inny niż podmioty wymienione w ppkt (i)–(vi);
- b) w odniesieniu do zarejestrowanych systemów – któregośkolwiek członka dopuszczonego na podstawie zasad tego zarejestrowanego systemu;
- 16) „członek systemu” oznacza podmiot, o którym mowa w pkt 15 lit. a) ppkt (vii);
- 17) „uczestnik pośredni” oznacza każdy z podmiotów wymienionych w pkt 15 lit. a) ppkt (i)–(v), który pozostaje w stosunku umownym z uczestnikiem wyznaczonego systemu realizującym zlecenia transferu, co umożliwia temu podmiotowi przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem wyznaczonego systemu;
- 18) „klient” oznacza każde przedsiębiorstwo pozostające z uczestnikiem, w tym uczestnikiem pośrednim, w stosunku umownym, który umożliwia temu przedsiębiorstwu rozrachunek, rozliczanie i wykonywanie swoich zleceń transferu za pośrednictwem wyznaczonego systemu przez takiego uczestnika;
- 19) „instrument finansowy” oznacza instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE;

³⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7), <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>.

- 20) „zlecenie transferu” oznacza dowolne z poniższych zleceń, w tym zlecenie, które wymaga użycia klucza kryptograficznego lub innego urządzenia bądź innej metody do złożenia podpisu cyfrowego:
- a) wystawione przez uczestnika zlecenie przekazania do dyspozycji odbiorcy lub członka kwoty środków pieniężnych, które powoduje przyjęcie lub wypełnienie zobowiązania płatniczego, zgodnie z zasadami systemu;
 - b) wystawione przez uczestnika zlecenie przeniesienia tytułu własności do instrumentów finansowych i innych instrumentów lub praw do nich, jeżeli zezwala na to system, w tym w odniesieniu do uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych i rozliczeń, zarejestrowane w drodze zapisu księgowego lub elektronicznego w rejestrze pełniącym podobną funkcję lub w inny sposób;
- 21) „środki pieniężne” oznaczają środki pieniężne zdefiniowane w art. 3 pkt 30 [rozporządzenia w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (UE) [PSR]]³⁶;
- 22) „zapis księgowy” oznacza zapis elektroniczny dokumentujący wszelkie uznania, obciążenia lub inne zmiany dokonane w takim zapisie elektronicznym, w przypadku gdy zapis elektroniczny i wszelkie zmiany w nim można wprowadzić z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru;
- 23) „postępowanie upadłościowe” oznacza wszelkie zbiorcze środki przewidziane w prawie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, zmierzające do likwidacji uczestnika w systemie albo jego reorganizacji, obejmujące zawieszenie lub ograniczenie transferów lub płatności;
- 24) „kompensowanie” oznacza przekształcenie w jedną należność netto lub jedno zobowiązanie netto należności i zobowiązań wynikających ze zleceń transferu, które uczestnik lub uczestnicy wydają jednemu lub większej liczbie innych uczestników albo od nich otrzymują, wskutek którego można dochodzić wyłącznie należności netto lub istnieje wyłącznie zobowiązanie netto, które powinno być uregulowane;
- 25) „rachunek rozliczeniowy” oznacza rachunek wykorzystywany do rozrachunku zleceń transferu lub do przechowywania aktywów rozrachunkowych, w tym środków pieniężnych i instrumentów finansowych, oraz – jeżeli jest wykorzystywany do udzielania kredytu do celów rozrachunku – prowadzony przez bank centralny, agenta rozrachunkowego lub izbę rozliczeniową;
- 26) „rachunek” oznacza zapis, w tym scentralizowany lub zdecentralizowany zapis cyfrowy lub elektroniczny, na którym środki pieniężne, instrumenty finansowe lub inne aktywa mogą być uznawane, obciążane lub zapisywane w inny sposób w celu zarejestrowania zmiany w zapisie;
- 27) „zabezpieczenie” oznacza wszystkie zbywalne aktywa, w tym między innymi instrumenty finansowe i środki pieniężne, również te wyemitowane lub zarejestrowane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru, także w formie tokenów, oraz zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 1 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE, ustanowione w formie zastawu, uzgodnienia polegającego

³⁶ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, COM(2023) 367 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52023PC0367>.

na przeniesieniu tytułu, odkupu lub podobnej umowy, lub w innej formie, w celu zabezpieczenia praw i obowiązków, które potencjalnie mogą powstać w związku z systemem lub być z nim powiązane, bądź ustanowione na rzecz banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego;

- 28) „dzień roboczy” obejmuje zarówno rozrachunki dzienne, jak i nocne, a także wszystkie wydarzenia mające miejsce podczas cyklu roboczego systemu;
 - 29) „dzień pracy” oznacza wszystkie dni inne niż dni ustawowo wolne od pracy, niedziele i soboty, obliczone zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71³⁷;
 - 30) „uzgodnienie interoperacyjne” oznacza co najmniej dwa wyznaczone systemy, których operatorzy zawarli między sobą formalne uzgodnienie w sprawie międzysystemowej realizacji zleceń transferu;
 - 31) „system interoperacyjny” oznacza system będący częścią uzgodnienia interoperacyjnego;
 - 32) „operator systemu” oznacza przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa prawnie odpowiedzialne za prowadzenie systemu, które mogą również pełnić funkcję agenta rozrachunkowego, kontrahenta centralnego, centralnego depozytu papierów wartościowych lub izby rozliczeniowej;
 - 33) „organ wyznaczający” oznacza właściwy organ odpowiedzialny za wyznaczenie systemu zgodnie z art. 4 ust. 1;
 - 34) „właściwy organ krajowy” oznacza właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę operator systemu;
 - 35) „organ rejestrujący” oznacza właściwy organ odpowiedzialny za rejestrację systemu zgodnie z art. 12;
 - 36) „centralna baza danych” oznacza centralną bazę danych ustanowioną zgodnie z art. 26;
 - 37) „technologia rozproszonego rejestru” lub „DLT” oznacza technologię rozproszonego rejestru zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmiany któregokolwiek z następujących elementów:
- a) definicji zlecenia transferu określonej w ust. 1 pkt 20, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia, aby nowe rodzaje aktywów podlegających rozrachunkowi, rozliczeniu lub płatności w wyznaczonych systemach były objęte ochroną przewidzianą w niniejszym rozporządzeniu;
 - b) definicji uczestnika określonej w ust. 1 pkt 15 w celu dodania osób fizycznych lub prawnych na podstawie doświadczeń związanych z przypadkami, w których takie osoby są dopuszczane do uczestnictwa w systemie rozrachunku opartym na technologii rozproszonego rejestru, podlegającym rozporządzeniu (UE) 2022/858.

³⁷ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1), <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>.

TYTUŁ II

WYZNACZENIE SYSTEMU

Artykuł 3

Wyznaczony system

1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi lub zamierza prowadzić system podlegający prawu państwa członkowskiego, taki operator systemu może wystąpić z wnioskiem o wyznaczenie tego systemu zgodnie z procedurą określoną w art. 4 jako systemu w Unii, do którego mają zastosowanie przepisy dotyczące ostateczności rozrachunku określone w art. 17–25.

Operator systemu, o którym mowa w ust. 1, który w ograniczonym zakresie oferuje rozrachunek, rozliczenie lub wykonanie zleceń dotyczących instrumentów innych niż te, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. b), może zażądać, aby przepisy dotyczące ostateczności rozrachunku określone w art. 17–25 miały również zastosowanie do takich instrumentów. Organ wyznaczający może zezwolić na uznanie takich zleceń za zlecenia transferu, jeżeli uzna, że takie wyznaczenie jest uzasadnione ze względu na ryzyko systemowe.

2. Organ wyznaczający państwa członkowskiego, którego prawu podlega system, może wyznaczyć ten system, jeżeli co najmniej jeden z jego uczestników ma siedzibę zarządu w tym państwie członkowskim.

Artykuł 4

Procedura przyznania lub odmowy przyznania wyznaczenia

1. Operator systemu, który ubiega się o wyznaczenie systemu, który prowadzi, składa wniosek o wyznaczenie do organu wyznaczającego państwa członkowskiego, którego prawu podlega dany system.
2. Wniosek jest niezwłocznie udostępniany wszystkim następującym podmiotom:
 - a) organowi wyznaczającemu;
 - b) w stosownych przypadkach, właściwemu organowi krajowemu;
 - c) ESMA;
 - d) EUNB w przypadku systemów obsługujących zlecenia transferu określone w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a);
 - e) ESBC.
3. Operator systemu dołącza do wniosku wszystkie dokumenty i informacje niezbędne do wykazania, że on sam i system, który prowadzi, spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia – w tym informacje wymienione w art. 6 ust. 2 lit. a) i c)–g).
4. Potwierdzenie otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, przesyła się operatorowi systemu w terminie dwóch dni pracy od otrzymania takiego wniosku. W terminie 20 dni pracy od otrzymania wniosku organ wyznaczający ustala, czy wniosek zawiera dokumenty i informacje wymagane zgodnie z ust. 3.

Jeżeli w mającym zastosowanie okresie określonym w akapicie pierwszym organ wyznaczający stwierdzi, że nie przedłożono wszystkich dokumentów i informacji wymaganych zgodnie z ust. 3, wzywa operatora systemu do przedłożenia takich dodatkowych dokumentów lub informacji. W przypadku gdy operator systemu nie zastosuje się w pełni do takiego wezwania, organ wyznaczający może odrzucić wniosek.

5. Przed upływem terminów, o których mowa w ust. 4, organ wyznaczający powiadamia operatora systemu i organy wymienione w ust. 2 lit. b)–e), stosownie do przypadku, o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku.
6. Po powiadomieniu operatora systemu o przyjęciu wniosku organ wyznaczający przeprowadza ocenę zgodności operatora systemu i systemu z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu w terminie 80 dni pracy od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 5 („okres oceny”).
7. W okresie oceny organ wyznaczający może zadawać pytania operatorowi systemu lub zwracać się do niego o informacje uzupełniające.

Jeżeli operator systemu nie odpowiedział na pytania lub nie dostarczył żądanych informacji w terminie określonym przez organ wyznaczający, organ wyznaczający może podjąć decyzję o jednorazowym przedłużeniu odpowiedniego okresu oceny o łącznie maksymalnie 10 dni pracy, jeżeli uważa, że którekolwiek z pytań lub którekolwiek z informacji są istotne dla oceny. Organ wyznaczający informuje operatora systemu o przyznanej przedłużeniu. Organ wyznaczający może podjąć decyzję w sprawie wniosku w przypadku braku odpowiedzi operatora systemu.

8. W okresie oceny organ wyznaczający podejmuje decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania wyznaczenia systemu, o którym mowa w art. 3. Organ wyznaczający podejmuje decyzję o przyznaniu wyznaczenia tylko wtedy, gdy jest w pełni przekonany, że system i jego operator spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
9. Po podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 8, organ wyznaczający bez zbędnej zwłoki informuje o swojej decyzji operatora systemu i organy wymienione w ust. 2 lit. b)–e), stosownie do przypadku, podając jej pełne uzasadnienie.

Artykuł 5

Warunki wyznaczenia

1. Organ wyznaczający wyznacza system zgodnie z art. 3 wyłącznie wówczas, gdy jest przekonany, że spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) system podlega prawu państwa członkowskiego organu wyznaczającego;
 - b) co najmniej jeden z uczestników systemu ma siedzibę w państwie członkowskim organu wyznaczającego;
 - c) system podlega wspólnym zasadom i znormalizowanym procedurom dotyczącym, stosownie do przypadku, rozrachunku, rozliczania lub realizacji zleceń transferu między uczestnikami;
 - d) we wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach systemu wyraźnie określono momenty ostateczności, które spełniają wymogi określone w art. 18, 20 i 21;

- e) we wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach systemu określono, w stosownych przypadkach zgodnie z art. 7, wymogi uczestnictwa w systemie;
 - f) nie występują oczywiste sprzeczności między wspólnymi zasadami i znormalizowanymi procedurami systemu a prawem, któremu podlega system;
 - g) operator systemu jest w stanie zapewnić odpowiednie monitorowanie zgodności swojego systemu ze wspólnymi zasadami i znormalizowanymi procedurami systemu, który prowadzi;
 - h) operator systemu jest zdolny do prowadzenia systemu, cieszy się wystarczająco dobrą opinią i posiada wystarczające doświadczenie, aby zapewnić należyte i ostrożne zarządzanie systemem;
 - i) operator systemu dysponuje wystarczającymi zasobami finansowymi do prowadzenia systemu;
 - j) operator systemu jest prawnie odpowiedzialny za prowadzenie systemu, w tym za wszelkie połączenia z innymi systemami oraz stosunki z osobami trzecimi i organami;
 - k) operator systemu wprowadził wystarczające środki w celu ograniczenia ryzyk związanych z prowadzeniem systemu;
 - l) w przypadku gdy operator systemu składa się z sieci węzłów działających na podstawie wspólnych ram zarządzania i nadzoru, wspólne zasady i znormalizowane procedury systemu zapewniają, aby jedno przedsiębiorstwo było prawnie odpowiedzialne za prowadzenie systemu;
 - m) w przypadku gdy operator systemu jest konsorcjum złożonym z podmiotów, wszystkie takie podmioty ponoszą odpowiedzialność solidarną za prowadzenie systemu.
2. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych.
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010³⁸.
3. EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do systemów płatności.
- Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych,

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84), <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>.

o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010³⁹.

Artykuł 6

Powiadomienie o wyznaczonym systemie

4. Organ wyznaczający powiadamia ESMA i operatora systemu – jednocześnie i bez zbędnej zwłoki – o swojej decyzji podjętej na podstawie art. 4. Wyznaczenie staje się skuteczne z dniem powiadomienia.
5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej wszystkie następujące informacje na dzień wyznaczenia:
 - a) wskazanie systemu, prawa regulującego system, operatora systemu i organu wyznaczającego;
 - b) datę wyznaczenia systemu;
 - c) państwo członkowskie, w którym operator systemu ma siedzibę, oraz, w stosownych przypadkach, właściwy organ krajowy;
 - d) czy system jest systemem rozrachunku papierów wartościowych, systemem rozliczeniowym czy systemem płatności;
 - e) momenty ostateczności rozrachunku systemu określone w jego zasadach zgodnie z art. 18, 20 i 21;
 - f) uczestników systemu;
 - g) wspólne zasady i znormalizowane procedury systemu;
 - h) dokonaną przez organ wyznaczający ocenę spełniania przez operatora systemu i system wymogów niniejszego rozporządzenia, w tym warunków wyznaczenia określonych w art. 5.
6. Organ wyznaczający bez zbędnej zwłoki powiadamia ESMA i organy wymienione w art. 4 ust. 2 lit. b), d) i e), stosownie do przypadku, o każdym z poniższych zdarzeń:
 - a) wszelkich powiadomieniach dokonanych przez operatora systemu na podstawie art. 8 ust. 2;
 - b) wszelkich zmianach dotyczących wyznaczenia systemu;
 - c) wszelkich aktualizacjach informacji wymienionych w ust. 2.
7. ESMA publikuje w znormalizowanym formacie informacje, o których mowa w ust. 2 lit. a)–g), oraz wszelkie ich aktualizacje zgodnie z ust. 3 lit. c), na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki i nie później niż dwa dni pracy po otrzymaniu tych informacji. ESMA podaje datę dokonania aktualizacji informacji na swojej stronie internetowej oraz wskazuje, które informacje zaktualizowano.

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12, <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

ESMA bez zbędnej zwłoki przekazuje zaktualizowane informacje EUNB i ESBC, stosownie do przypadku.

Artykuł 7

Uczestnicy wyznaczonych systemów

1. Operator systemu może dopuścić co najmniej jeden rodzaj uczestników wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 15 lit. a) ppkt (i)–(vii) do prowadzonego przez siebie wyznaczonego systemu.

Jeżeli wyznaczony system umożliwia uczestnikowi działanie w kilku rolach wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 15 lit. a) lub wykonywanie części albo całości zadań związanych z tymi rolami, określa się to we wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach tego systemu.

Państwo członkowskie może, w wyjątkowych okolicznościach i do celów niniejszego rozporządzenia, dopuścić uczestnika pośredniego jako uczestnika, jeżeli uczestnik pośredni jest znany operatorowi systemu i uczestnikom systemu oraz jeżeli jest to uzasadnione ryzykiem systemowym. Możliwość ta nie ogranicza jednak odpowiedzialności uczestnika, za pośrednictwem którego uczestnik pośredni przekazuje zlecenia transferu do wyznaczonego systemu.

2. Operator wyznaczonego systemu może przyjąć członka systemu do systemu tylko wtedy, gdy członek ten spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) ma możliwość i zdolność do wypełnienia zobowiązań wynikających z uczestnictwa w systemie;
- b) ma możliwość i zdolność do ograniczenia ryzyka wynikającego z uczestnictwa w systemie;
- c) przestrzega zasad systemu.

Operator wyznaczonego systemu ustanawia kryteria dopuszczenia, w stosownych przypadkach z rozróżnieniem na rodzaje uczestników. Takie kryteria dopuszczenia muszą być niedyskryminacyjne, przejrzyste i obiektywne, aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do wyznaczonego systemu.

Operator wyznaczonego systemu zapewnia, aby członkowie systemu stale spełniali warunki określone w akapicie pierwszym oraz aby mieli terminowy dostęp do informacji istotnych dla takiej oceny.

3. Uczestnik, który umożliwia swoim klientom dostęp do wyznaczonego systemu przez przekazywanie zleceń dotyczących zleceń transferu za pośrednictwem tego systemu, informuje o tym operatora systemu. Taki uczestnik dysponuje niezbędnymi dodatkowymi zasobami finansowymi i zdolnością operacyjną do wykonywania tej działalności oraz przekazuje operatorowi systemu informacje niezbędne do identyfikacji i monitorowania istotnych koncentracji ryzyka związanego ze świadczeniem usług na rzecz klientów oraz do zarządzania tymi koncentracjami ryzyka.

Uczestnik, który umożliwia swoim klientom dostęp do usług systemu, na wniosek operatora systemu informuje go o kryteriach i uzgodnieniach przyjętych w celu umożliwienia swoim klientom dostępu do tych usług. Niezależnie od takich informacji uczestnik ten ponosi wyłączną odpowiedzialność wobec operatora

systemu i innych uczestników systemu za zapewnienie, aby jego klienci wywiązywali się ze swoich zobowiązań.

Artykuł 8

Obowiązki operatora wyznaczonego systemu

1. Operator wyznaczonego systemu jest odpowiedzialny za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienie zgodności systemu, który prowadzi, z przepisami niniejszego rozporządzenia przez cały czas.
2. Operator systemu bez zbędnej zwłoki powiadamia organ wyznaczający o:
 - a) wszelkich istotnych zmianach, które mają lub mogą mieć wpływ na przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia przez operatora systemu i na zgodność prowadzonego przez niego systemu z przepisami niniejszego rozporządzenia;
 - b) wszelkich zmianach w wykazie informacji przewidzianym w art. 6 ust. 2 lit. a)–g).

Artykuł 9

Cofnięcie wyznaczenia

1. Organ wyznaczający cofa wyznaczenie, którego dokonał, w przypadku gdy spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) operator systemu uzyskał wyznaczenie, składając fałszywe oświadczenia, lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny lub niezgodny z prawem;
 - b) operator systemu lub prowadzony przez niego system, stosownie do przypadku, nie spełnia już wymogów niniejszego rozporządzenia, a operator systemu nie podjął w określonym terminie działań naprawczych, których zażądał organ wyznaczający;
 - c) operator systemu lub prowadzony przez niego system, w zależności od przypadku, poważnie lub systematycznie naruszał wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Organ wyznaczający podejmuje decyzję o cofnięciu wyznaczenia systemu dopiero po poinformowaniu właściwego organu krajowego i zwróceniu się o opinię na temat stosowności cofnięcia wyznaczenia. Organ wyznaczający zwraca się o opinię do ESMA i ESBC w sprawie cofnięcia wyznaczenia systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych lub do EUNB i ESBC – w sprawie cofnięcia wyznaczenia systemów płatności.

W przypadku gdy ESMA, EUNB lub ESBC jest zdania, że cofnięcie wyznaczenia może spowodować istotne ryzyko dla stabilności finansowej Unii lub państwa członkowskiego, informuje organ wyznaczający w terminie 10 dni pracy od otrzymania informacji o potencjalnym cofnięciu wyznaczenia na podstawie akapitu pierwszego, a organ wyznaczający, przed cofnięciem wyznaczenia systemu, zwołuje spotkanie *ad hoc* z udziałem właściwego organu krajowego ESBC oraz – w zależności od charakteru systemu – ESMA lub EUNB, aby wspólnie opracować sposób ograniczenia zidentyfikowanych ryzyk.

W przypadku gdy wyznaczonym systemem jest CDPW lub CCP, organ wyznaczający nie cofa wyznaczenia bez zgody organu odpowiedzialnego za nadzór nad tym CDPW lub CCP.

3. Organ wyznaczający sprawdza, czy system nadal spełnia warunki, na jakich został wyznaczony, w przypadku gdy ESMA i ESBC zwróciły się do niego z takim wnioskiem w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych – lub gdy EUNB i ESBC zwróciły się do niego z takim wnioskiem w odniesieniu do systemów płatności.
4. W przypadku gdy organ wyznaczający cofa wyznaczenie, powiadamia on jednocześnie operatora systemu, właściwy organ krajowy, ESMA, EUNB i ESBC o swojej decyzji o cofnięciu wyznaczenia systemu, a ESMA odpowiednio aktualizuje swoją stronę internetową w dniu wskazanym przez organ wyznaczający w powiadomieniu.
5. Cofnięcie wyznaczenia staje się skuteczne z dniem powiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

TYTUŁ II ORGANY I WSPÓŁPRACA

Artykuł 10

Właściwy organ

1. Każde państwo członkowskie wyznacza wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do systemów, w tym organy wyznaczające, organy rejestrujące i właściwy organ, o którym mowa w art. 22 ust. 2.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, określa ono odpowiednie role wszystkich wyznaczonych organów.

Każde państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ odpowiedzialny za współpracę z właściwymi organami innych państw członkowskich, ESMA, EUNB i ESBC.

2. Państwa członkowskie powiadamiają ESMA, organy wyznaczające i organy rejestrujące, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, oraz określają ich odpowiednie role na mocy niniejszego rozporządzenia, a także jeden właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 akapit trzeci.
3. ESMA bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej stronie internetowej wykaz organów wyznaczających i organów rejestrujących, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, oraz ich odpowiednie role, a także jeden właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 akapit trzeci, oraz informuje EUNB i ESBC o wszelkich zmianach w tym wykazie.

Artykuł 11

Wymiana informacji

1. Organ wyznaczające, organy rejestrujące, właściwe organy krajowe, właściwe organy, o których mowa w art. 22 ust. 2, ESMA, EUNB i ESBC bez zbędnej zwłoki wymieniają się informacjami i przekazują sobie nawzajem informacje, w przypadku

gdy jest to wymagane do wykonywania ich odpowiednich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Zarówno wniosek o udzielenie informacji, jak i odpowiedź na wniosek przekazuje się za pośrednictwem centralnej bazy danych.
3. Wszelkie informacje poufne otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do wykonywania obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ III SYSTEMY PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 12

Rejestracja systemów państw trzecich

Każdy z organów rejestrujących w dowolnym państwie członkowskim, w którym członek uczestniczący w systemie państwa trzeciego ma siedzibę, może podjąć decyzję o rejestracji takiego systemu państwa trzeciego zgodnie z procedurą określoną w art. 13, pod warunkiem że członek ten jest instytucją zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 pkt 10 lit. a) ppkt (i)–(iv) lub art. 2 ust. 1 pkt 10 lit. b). Każdy z tych organów rejestrujących ocenia wniosek o rejestrację systemu państwa trzeciego.

Artykuł 13

Procedura przyznania lub odmowy przyznania rejestracji

1. W przypadku gdy operator systemu państwa trzeciego („operator systemu państwa trzeciego”) pragnie zarejestrować ten system jako zarejestrowany system, kieruje wniosek o rejestrację do ESMA.
2. ESMA niezwłocznie udostępnia wniosek wszystkim następującym odbiorcom:
 - a) co najmniej wszystkim organom rejestrującym, o których mowa w art. 12;
 - b) EUNB w przypadku systemów obsługujących zlecenia transferu określone w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a);
 - c) ESBC.
3. Operator systemu państwa trzeciego dołącza do wniosku wszystkie dokumenty i informacje niezbędne do wykazania, że on sam i system, który prowadzi, spełniają warunki rejestracji określone w art. 14 – w tym informacje na temat członków tego systemu mających siedzibę w Unii, w podziale na państwa członkowskie.
4. Potwierdzenie otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, przesyła się operatorowi systemu państwa trzeciego w terminie dwóch dni pracy od otrzymania takiego wniosku. W terminie 20 dni pracy od otrzymania wniosku organy rejestrujące ustalają, czy wniosek zawiera dokumenty i informacje wymagane zgodnie z ust. 3.

Jeżeli w mającym zastosowanie okresie określonym w akapicie pierwszym dowolny organ rejestrujący stwierdzi, że nie przedłożono wszystkich dokumentów lub informacji wymaganych zgodnie z ust. 3, taki organ wzywa operatora systemu państwa trzeciego do przedłożenia takich dodatkowych dokumentów lub informacji.

W przypadku gdy operator systemu państwa trzeciego nie zastosuje się w pełni do takiego wezwania, organ rejestrujący może odrzucić wniosek.

5. Przed upływem terminów, o których mowa w ust. 4, każdy organ rejestrujący powiadamia ESMA, operatora systemu państwa trzeciego oraz organy wymienione w ust. 2 lit. a), b) i c), o przyjęciu lub odrzuceniu wniosku.
6. Po powiadomieniu operatora systemu państwa trzeciego o przyjęciu wniosku każdy organ rejestrujący, który przyjął wniosek, przeprowadza ocenę zgodności operatora systemu państwa trzeciego i systemu z warunkami rejestracji określonymi w art. 14 w terminie 80 dni pracy od powiadomienia określonego w ust. 5 („okres oceny”).
7. W okresie oceny każdy organ rejestrujący może zadawać pytania operatorowi systemu państwa trzeciego lub zwracać się do niego o informacje uzupełniające.
Jeżeli operator systemu państwa trzeciego nie odpowiedział na pytania lub nie dostarczył żądanych informacji w terminie określonym przez organ rejestrujący, ESMA – na żądanie dowolnego organu rejestrującego, który przyjął wniosek – może jednokrotnie przedłużyć odpowiedni okres oceny o łącznie maksymalnie 10 dni pracy, jeżeli uważa, że którekolwiek z pytań jest istotne dla oceny. ESMA informuje operatora systemu państwa trzeciego o przyznanej przedłużeniu. Organ rejestrujący może podjąć decyzję w sprawie wniosku w przypadku braku odpowiedzi operatora systemu państwa trzeciego.
8. W okresie oceny ESMA i ESBC – w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych – oraz EUNB i ESBC – w odniesieniu do systemów płatniczych – podejmują wszelkie odpowiednie działania, w tym zwołują spotkania *ad hoc*, w celu zapewnienia spójnego podejścia do decyzji o przyznaniu lub odmowie przyznania rejestracji systemowi państwa trzeciego przez organy rejestrujące w ich odpowiednich państwach członkowskich.
9. W trakcie procesu oceny ESMA, EUNB i ESBC wspierają regularną wymianę informacji i dyskusję między organami rejestrującymi, aby zapewnić współpracę organów rejestrujących w procesie rejestracji takiego systemu państwa trzeciego i wnieść wkład w proces oceny organów rejestrujących.
10. W okresie oceny każdy organ rejestrujący podejmuje decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania rejestracji systemowi państwa trzeciego. Każdy organ rejestrujący podejmuje decyzję o przyznaniu rejestracji wyłącznie w przypadku, gdy jest w pełni przekonany, że operator systemu państwa trzeciego i system państwa trzeciego spełniają warunki określone w art. 14.
11. Po podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 10, każdy organ rejestrujący bez zbędnej zwłoki informuje o swojej decyzji operatora systemu państwa trzeciego, ESMA i organy wymienione w ust. 2 lit. a), b) i c), stosownie do przypadku, podając jej pełne uzasadnienie.
12. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje, w odniesieniu do systemów rozliczeniowych i systemów rozrachunku papierów wartościowych, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji, które mają być przekazywane:
 - a) we wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu państwa trzeciego i system państwa trzeciego spełniają wszystkie odpowiednie wymogi określone w tym artykule, w tym warunki określone w art. 14, oraz w celu określenia informacji na temat

członków systemu państwa trzeciego mających siedzibę w Unii, jakie wniosek musi zawierać;

- b) we wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu i system spełniają wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

Przy opracowywaniu regulacyjnych standardów technicznych ESMA i ESBC uwzględniają, że wymagane informacje muszą być proporcjonalne oraz istotne z punktu widzenia rodzaju systemu, którego rejestracji lub wyznaczenia dotyczy wnioski.

ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- 13. ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia, w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych:

- a) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych;
- b) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych.

ESMA przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

- 14. EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje, w odniesieniu do systemów płatności, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji, które mają być przekazywane:

- a) we wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu państwa trzeciego i system państwa trzeciego spełniają wszystkie odpowiednie wymogi określone w tym artykule, w tym warunki określone w art. 14, oraz w celu określenia informacji na temat członków systemu państwa trzeciego mających siedzibę w Unii, jakie wniosek musi zawierać;
- b) we wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu i system spełniają wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.

Przy opracowywaniu regulacyjnych standardów technicznych EUNB i ESBC uwzględniają, że wymagane informacje muszą być proporcjonalne oraz istotne

z punktu widzenia rodzaju systemu, którego rejestracji lub wyznaczenia dotyczy wnioski.

EUNB przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

15. EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia, w odniesieniu do systemów płatności:

- a) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych;
- b) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych.

EUNB przedstawia Komisji projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden rok po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 14

Warunki rejestracji

Organ rejestrujący może zarejestrować system państwa trzeciego w swoim państwie członkowskim tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) system podlega wspólnym zasadom i znormalizowanym procedurom dotyczącym, rozrachunku, rozliczania lub realizacji zleceń transferu między uczestnikami;
- b) system jest dopuszczony lub objęty nadzorem w państwie, w którym go ustanowiono, lub w państwie, którego prawu podlega system państwa trzeciego;
- c) system podlega prawu, które zapewnia poszanowanie zasad ostateczności rozrachunku;
- d) system wyraźnie określa w swoich wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach wszystkie następujące momenty:
 - (i) moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
 - (ii) moment, w którym zlecenie transferu wprowadzone do systemu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, staje się nieodwołalne;
 - (iii) moment ostatecznego rozrachunku zlecenia transferu wprowadzonego do systemu, o którym mowa w art. 21 ust. 1;

- e) operator systemu jest odpowiednio ustrukturyzowany i finansowany;
- f) system jest zgodny we wszystkich istotnych aspektach z globalnymi zasadami dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego.

Artykuł 15

Powiadamianie o zarejestrowanych systemach

1. Po podjęciu decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 10, każdy organ rejestrujący powiadamia o niej – jednocześnie i bez zbędnej zwłoki – wnioskującego operatora systemu państwa trzeciego, ESMA, EUNB, ESBC oraz, w stosownych przypadkach, pozostałe organy rejestrujące. Rejestracja staje się skuteczna z dniem powiadomienia.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej wszystkie następujące informacje na dzień rejestracji:
 - a) dane identyfikacyjne zarejestrowanego systemu i operatora tego systemu;
 - b) datę rejestracji zarejestrowanego systemu;
 - c) państwo, w którym ma siedzibę operator systemu państwa trzeciego;
 - d) państwa członkowskie, w których zarejestrowany system został zarejestrowany, oraz każdy z organów rejestrujących, który dokonał rejestracji;
 - e) czy system jest systemem rozrachunku papierów wartościowych, systemem rozliczeniowym czy systemem płatności;
 - f) prawo, któremu podlega zarejestrowany system;
 - g) momenty ostateczności rozrachunku zarejestrowanego systemu;
 - h) unijnych uczestników zarejestrowanego systemu.
3. Organ rejestrujący zarejestrowany system bez zbędnej zwłoki powiadamia ESMA i organy wymienione w art. 13 ust. 2 lit. a), b) i c), stosownie do przypadku, o każdym z poniższych zdarzeń:
 - a) wszelkich istotnych zmianach, które mają lub mogą mieć znaczący wpływ na zgodność z warunkami rejestracji określonymi w art. 14;
 - b) wszelkich aktualizacjach informacji wymienionych w ust. 2.
4. ESMA publikuje w znormalizowanej formie informacje, o których mowa w ust. 2, oraz wszelkie ich aktualizacje zgodnie z ust. 3 lit. b), na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki i nie później niż dwa dni pracy po otrzymaniu tych informacji. ESMA podaje datę dokonania aktualizacji informacji na swojej stronie internetowej oraz wskazuje, które informacje zaktualizowano.

ESMA bez zbędnej zwłoki przekazuje zaktualizowane informacje organom rejestrującym, EUNB i ESBC, stosownie do przypadku.

Cofnięcie rejestracji

1. Organ rejestrujący cofa rejestrację zarejestrowanego systemu, jeżeli spełniony jest którykolwiek z następujących warunków:
 - a) operator systemu państwa trzeciego uzyskał rejestrację, składając fałszywe oświadczenia, lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny lub niezgodny z prawem;
 - b) operator systemu państwa trzeciego lub prowadzony przez niego system, w zależności od przypadku, nie spełnia już warunków określonych w art. 14;
 - c) operator systemu państwa trzeciego lub prowadzony przez niego system, w zależności od przypadku, poważnie lub systematycznie naruszał warunki rejestracji określone w art. 14.
2. Organ rejestrujący podejmuje decyzję o cofnięciu rejestracji operatora systemu państwa trzeciego dopiero po poinformowaniu ESMA i przekazaniu ESMA wszystkich istotnych informacji umożliwiających aktualizację wykazu zarejestrowanych systemów zarejestrowanych w państwie członkowskim. ESMA udostępnia te informacje EUNB, ESBC i innym organom rejestrującym, stosownie do przypadku.
3. W przypadku gdy jeden z organów rejestrujących, ESMA, EUNB lub ESBC, stosownie do przypadku, jest zdania, że cofnięcie rejestracji może spowodować istotne ryzyko dla stabilności finansowej Unii lub państwa członkowskiego, informuje odpowiedni organ rejestrujący w terminie 10 dni pracy od otrzymania informacji o potencjalnym cofnięciu rejestracji zgodnie z ust. 2, a odpowiedni organ rejestrujący zwołuje spotkanie *ad hoc* z udziałem pozostałych organów rejestrujących, ESMA, EUNB i ESBC, stosownie do przypadku, aby wspólnie opracować sposób ograniczenia zidentyfikowanych ryzyk, zanim organ rejestrujący cofnie rejestrację.

W przypadku gdy zarejestrowany system jest CCP uznanym przez ESMA za CCP Tier II na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, organ rejestrujący nie może cofnąć rejestracji bez zgody ESMA.
4. W przypadku gdy organ rejestrujący cofa rejestrację, powiadamia on jednocześnie operatora systemu, ESMA, EUNB, ESBC i inne organy rejestrujące, stosownie do przypadku, o swojej decyzji o cofnięciu rejestracji systemu, a ESMA odpowiednio aktualizuje swoją stronę internetową w dniu wskazanym przez organ rejestrujący w powiadomieniu.
5. Cofnięcie rejestracji systemu staje się skuteczne z dniem powiadomienia, o którym mowa w ust. 4.

TYTUŁ IV

KOMPENSOWANIE I OSTATECZNOŚĆ ROZRACHUNKU

Artykuł 17

Kompensowanie i zlecenia transferu

1. Zlecenia transferu i kompensowanie, w tym kompensowanie sald na zamknięcie, są możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej i wiążące dla osób trzecich, pod warunkiem że zlecenia transferu zostały wprowadzone do wyznaczonego systemu lub zarejestrowanego systemu przed momentem wszczęcia postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 22 ust. 1, nawet w przypadku postępowania upadłościowego wobec któregośkolwiek z poniższych podmiotów:
 - a) uczestnika wyznaczonego systemu lub zarejestrowanego systemu;
 - b) uczestnika systemu interoperacyjnego będącego częścią wyznaczonego systemu;
 - c) niebędącego uczestnikiem operatora systemu interoperacyjnego będącego częścią wyznaczonego systemu.

Zlecenia transferu, które są wprowadzane do wyznaczonego systemu lub zarejestrowanego systemu po momencie wszczęcia postępowania upadłościowego i są realizowane w ciągu dnia roboczego określonego we wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach takiego systemu, w którym to dniu następuje wszczęcie takiego postępowania, są prawnie wymagalne i wiążące w odniesieniu do osób trzecich jedynie wtedy, gdy operator systemu może udowodnić, że w czasie, gdy takie zlecenia transferu stały się nieodwołalne, nie wiedział ani nie miał obowiązku wiedzieć o wszczęciu takiego postępowania.

2. Żaden przepis ustawowy ani wykonawczy ani żadna zasada lub praktyka dotyczące unieważniania umów i transakcji zawartych przed momentem wszczęcia postępowania upadłościowego, jak przewidziano w art. 22 ust. 1, nie prowadzą do cofnięcia kompensowania ani do zaprzestania stosowania przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. n) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Artykuł 18

Moment wprowadzenia zlecenia transferu do wyznaczonego systemu

1. Moment wprowadzenia zlecenia transferu do wyznaczonego systemu określają wspólne zasady i znormalizowane procedury tego systemu. Określenie to uwzględnia otrzymanie i rejestrację zlecenia transferu przez system.
2. W przypadku systemów interoperacyjnych każdy wyznaczony system określa w swoich wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu, zapewniając jednocześnie, w miarę możliwości, koordynację wspólnych zasad i znormalizowanych procedur wszystkich odnośnych systemów interoperacyjnych. O ile wspólne zasady i znormalizowane procedury wszystkich systemów wchodzących w skład uzgodnienia interoperacyjnego nie przewidują wyraźnie inaczej, na zasady jednego systemu dotyczące tego momentu wprowadzenia zlecenia transferu do systemu nie mają wpływu jakiegokolwiek zasady pozostałych systemów, z którymi dany system współdziała.

Artykuł 19

Wykorzystanie środków pieniężnych i instrumentów finansowych

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego wobec uczestnika lub operatora systemu interoperacyjnego nie uniemożliwia wykorzystania środków pieniężnych lub instrumentów finansowych tego uczestnika lub operatora systemu dostępnych na rachunku rozliczeniowym lub na rachunkach, na których zapisane jest zabezpieczenie – w tym składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, takich jak składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, któremu wcześniej zapewniono finansowanie, utrzymywanego przez CCP zgodnie z art. 42 rozporządzenia nr 648/2012, oraz depozytów zabezpieczających, o których mowa w art. 41 rozporządzenia nr 648/2012, w stosownych przypadkach – w celu wypełnienia zobowiązań tego uczestnika w wyznaczonym systemie lub w zarejestrowanym systemie w państwie członkowskim, w którym uczestnik ma siedzibę, lub w uzgodnieniu interoperacyjnym w dniu roboczym będącym dniem wszczęcia postępowania upadłościowego.
2. Instrument kredytowy takiego uczestnika podłączony do wyznaczonego systemu lub zarejestrowanego systemu, stosownie do przypadku, może być wykorzystywany w oparciu o dostępne istniejące zabezpieczenie w celu wypełnienia zobowiązań tego uczestnika w wyznaczonym systemie lub w zarejestrowanym systemie w państwie członkowskim, w którym uczestnik ma siedzibę, lub w uzgodnieniu interoperacyjnym.

Artykuł 20

Moment, w którym zlecenia transferu stają się nieodwołalne

1. W ramach każdego wyznaczonego systemu określa się konkretny moment, w którym uczestnik lub osoba trzecia traci możliwość odwołania zlecenia transferu w tym systemie. Takie określenie uwzględnia moment, w którym wprowadzone do systemu zlecenie transferu zostaje potwierdzone przez system i od którego to momentu nie można cofnąć przetworzenia zlecenia.
2. W przypadku systemów interoperacyjnych każdy system określa w swoich wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach moment nieodwołalności, zapewniając jednocześnie, w miarę możliwości, koordynację wspólnych zasad i znormalizowanych procedur wszystkich odnośnych systemów interoperacyjnych. O ile wspólne zasady i znormalizowane procedury wszystkich systemów wchodzących w skład uzgodnienia interoperacyjnego nie przewidują wyraźnie inaczej, na zasady jednego systemu dotyczące tego momentu nieodwołalności nie mają wpływu jakiegokolwiek zasady pozostałych systemów, z którymi dany system współdziała.

Artykuł 21

Ostateczny rozrachunek

1. Rozrachunek jest ostateczny, gdy wykonanie zobowiązań stron transakcji zostaje zakończone w sposób bezwarunkowy i nieodwołalny, zgodnie ze wspólnymi

zasadami i znormalizowanymi procedurami każdego wyznaczonego systemu oraz zgodnie z prawem właściwym dla przeniesienia własności i innych praw. Wyznaczony system oparty na technologii rozproszonego rejestru wdraża mechanizmy gwarantujące deterministyczne i możliwe do wyegzekwowania na drodze prawnej momenty ostateczności.

2. W przypadku systemów interoperacyjnych każdy system określa w swoich wspólnych zasadach i znormalizowanych procedurach moment ostatecznego rozrachunku. Każdy operator systemu zapewnia, w miarę możliwości, koordynację zasad wszystkich odpowiednich systemów interoperacyjnych. O ile wspólne zasady i znormalizowane procedury wszystkich systemów wchodzących w skład uzgodnienia interoperacyjnego nie przewidują wyraźnie inaczej, na wspólne zasady i znormalizowane procedury jednego systemu dotyczące momentu ostatecznego rozrachunku nie mają wpływu jakiejkolwiek wspólne zasady ani znormalizowane procedury pozostałych systemów, z którymi dany system współdziała.
3. ESMA może, w ścisłej współpracy z ESBC, w odniesieniu do systemów rozliczeniowych i systemów rozrachunku papierów wartościowych, które nie są prowadzone przez CDPW, i z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych rodzajów systemów oraz mechanizmów tych systemów, opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu ustalania zasad określania wszystkich następujących elementów:
 - a) momentu wprowadzenia zlecenia transferu do wyznaczonego systemu, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
 - b) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, kiedy i w jaki sposób następuje moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu, o którym mowa w art. 18 ust. 1, gdy transakcja zostaje zapisana w rejestrze zgodnie z zasadami konsensusu danego systemu;
 - c) momentu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, od którego zlecenie transferu wprowadzone do wyznaczonego systemu nie może zostać odwołane;
 - d) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, w jaki sposób moment, o którym mowa w art. 20 ust. 1, od którego zlecenie transferu wprowadzone do systemu nie może już zostać odwołane przez uczestnika ani osobę trzecią, zbiega się z momentem, w którym konsensus staje się ostateczny, a zapisu nie można już cofnąć zgodnie z protokołem technicznym tego systemu;
 - e) momentu ostatecznego rozrachunku, o którym mowa w ust. 1;
 - f) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, w jaki sposób można ustalić moment ostatecznego rozrachunku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do probabilistycznych lub warstwowych modeli ostateczności, które mogą nie zapewniać absolutnej pewności prawa, ale nadal mogą umożliwiać osiągnięcie pewności prawa w zależności od struktury i zasad danego systemu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC i z uwzględnieniem specyfiki różnych rodzajów systemów płatności oraz mechanizmów tych systemów, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu ustalania zasad określania wszystkich następujących elementów:
- a) momentu wprowadzenia zlecenia transferu do wyznaczonego systemu, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
 - b) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, kiedy i w jaki sposób następuje moment wprowadzenia zlecenia transferu do systemu, o którym mowa w art. 18 ust. 1, gdy transakcja zostaje zapisana w rejestrze zgodnie z zasadami konsensusu danego systemu;
 - c) momentu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, od którego zlecenie transferu wprowadzone do wyznaczonego systemu nie może zostać odwołane;
 - d) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, kiedy i w jaki sposób konkretny moment, od którego zlecenie transferu wprowadzone do systemu nie może już zostać odwołane przez uczestnika ani osobę trzecią, zbiega się z momentem, w którym konsensus staje się ostateczny, a zapisu nie można już cofnąć zgodnie z protokołem technicznym tego systemu;
 - e) momentu ostatecznego rozrachunku, o którym mowa w ust. 1;
 - f) w przypadku wyznaczonych systemów opartych na technologii rozproszonego rejestru – określania, w jaki sposób można ustalić moment ostatecznego rozrachunku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do probabilistycznych lub warstwowych modeli ostateczności, które mogą nie zapewniać absolutnej pewności prawa, ale nadal mogą umożliwiać osiągnięcie pewności prawa w zależności od struktury i zasad danego systemu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ V

PRZEPISY DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA UPADŁOŚCIOWEGO

Artykuł 22

Moment wszczęcia postępowania upadłościowego

1. Do celów niniejszego rozporządzenia moment wszczęcia postępowania upadłościowego oznacza moment, w którym dany organ sądowy lub administracyjny podejmuje swoją decyzję.
2. Po podjęciu decyzji zgodnie z ust. 1 dany organ sądowy lub administracyjny niezwłocznie powiadamia o niej właściwy organ odpowiedzialny za gromadzenie tych informacji, wyznaczony na podstawie art. 10 ust. 1. Niezwłocznie powiadamia on o tym ESMA, EUNB, ESBC, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i inne państwa członkowskie za pośrednictwem centralnej bazy danych.

Artykuł 23

Brak mocy wstecznej

Postępowanie upadłościowe nie ma mocy wstecznej w odniesieniu do praw i obowiązków uczestnika wynikających z jego uczestnictwa lub związanych z jego uczestnictwem w wyznaczonym systemie lub w zarejestrowanym systemie – w odniesieniu do jego uczestników mających siedzibę w państwach członkowskich, w których zarejestrowany jest system państwa trzeciego – które powstały przed wszczęciem takiego postępowania na podstawie art. 22 ust. 1. Takie postępowanie nie ma mocy wstecznej w odniesieniu do praw i obowiązków uczestnika systemu interoperacyjnego lub operatora systemu interoperacyjnego, w przypadku gdy taki operator systemu nie jest uczestnikiem.

Artykuł 24

Prawo regulujące prawa i obowiązki uczestników

W przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec uczestnika systemu prawa i obowiązki wynikające z uczestnictwa lub związane z uczestnictwem tego uczestnika określa prawo regulujące ten system.

TYTUŁ VI

WYŁĄCZENIE PRAW POSIADACZY ZABEZPIECZENIA ZE SKUTKÓW NIEWYPŁACALNOŚCI STRONY PRZEDKŁADAJĄCEJ ZABEZPIECZENIE

Artykuł 25

Zabezpieczenie

1. Prawa operatora systemu lub uczestnika do zabezpieczenia ustanowionego na jego rzecz w związku z wyznaczonym systemem, zarejestrowanym systemem – w odniesieniu do jego uczestników mających siedzibę w państwach członkowskich, w których system jest zarejestrowany – lub uzgodnieniem interoperacyjnym ani prawa banków centralnych państw członkowskich lub Europejskiego Banku Centralnego do ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia nie są naruszane przez postępowanie upadłościowe wobec któregośkolwiek z następujących podmiotów:
 - a) uczestnika danego wyznaczonego lub zarejestrowanego systemu lub uzgodnienia interoperacyjnego;
 - b) operatora systemu interoperacyjnego niebędącego uczestnikiem;
 - c) kontrahenta banku centralnego państwa członkowskiego;
 - d) kontrahenta Europejskiego Banku Centralnego;
 - e) jakiegokolwiek osoby trzeciej, która ustanowiła zabezpieczenie.

Takie zabezpieczenie może być zrealizowane w celu zaspokojenia tych praw.

Na prawa operatora systemu do zabezpieczenia, które przekazał innemu operatorowi systemu w związku z uzgodnieniem interoperacyjnym, nie ma wpływu postępowanie upadłościowe przeciwko operatorowi systemu przyjmującemu zabezpieczenie.

2. Prawa uczestników, operatorów systemów, banku centralnego państwa członkowskiego, Europejskiego Banku Centralnego oraz wszelkich pełnomocników, przedstawicieli lub osób trzecich działających w ich imieniu w odniesieniu do instrumentów finansowych, w tym prawa do tych instrumentów finansowych, które zostały ustanowione jako zabezpieczenie i zapisane w rejestrze zgodnie z prawem, w tym w przypadku gdy są zapisane w rozproszonym rejestrze, na rachunku lub w centralnym systemie depozytowym prowadzonym w państwie członkowskim, podlegają prawu tego państwa członkowskiego.
Do celów akapitu pierwszego miejscem prowadzenia rejestru, rachunku lub centralnego systemu depozytowego przez podmiot prawny jest państwo członkowskie, w którym podmiot ten ma siedzibę statutową.
3. W przypadku gdy nie jest możliwe określenie miejsca prowadzenia rejestru, rachunku lub centralnego systemu depozytowego zgodnie z ust. 2, określenie praw uczestników, operatorów systemów, banku centralnego państwa członkowskiego lub Europejskiego Banku Centralnego oraz praw każdego z pełnomocników, przedstawicieli lub każdej z osób trzecich działających w ich imieniu w odniesieniu do instrumentów finansowych, które zostały ustanowione jako zabezpieczenie, podlega prawu regulującemu dany system lub dane uzgodnienie interoperacyjne, o których mowa w ust. 1.
4. Do celów ust. 2 i 3 odniesienie do prawa państwa członkowskiego jest odniesieniem do jego prawa krajowego, bez względu na jakąkolwiek zasadę, na podstawie której przy rozpatrywaniu danej kwestii odsyła się do prawa innego państwa.

TYTUŁ VII

CENTRALNA BAZA DANYCH I WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENI

Artykuł 26

Centralna baza danych

1. ESMA ustanawia i prowadzi centralną bazę danych zgodnie z art. 35c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Oddzielnie dla każdego systemu, którego to dotyczy, organy wyznaczające, organy rejestrujące, właściwe organy krajowe i właściwy organ, o którym mowa w art. 22 ust. 2, ESMA, EUNB i ESBC („zarejestrowani odbiorcy”) mają dostęp do wszystkich informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 3, zarejestrowanych w bazie danych w odniesieniu do tego systemu, w zakresie, w jakim są one istotne lub niezbędne do wykonywania ich obowiązków.
2. Operator systemu ma dostęp do centralnej bazy danych w odniesieniu do informacji i dokumentów, które przekazał do tej centralnej bazy danych, lub dokumentów przekazanych mu za pośrednictwem tej centralnej bazy danych przez któregokolwiek z zarejestrowanych odbiorców.
Inni odbiorcy również przekazują określone szczególne dokumenty lub informacje zarejestrowane w centralnej bazie danych oraz mają do nich dostęp, w przypadkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. ESMA zapewnia, aby centralna baza danych pełniła funkcje określone w niniejszym artykule.
3. Operatorzy systemów, w tym wyznaczonych i zarejestrowanych systemów, a także zarejestrowani odbiorcy, wprowadzają do centralnej bazy danych, w formie

elektronicznym, wszystkie informacje i dokumenty, w tym wnioski, decyzje, zalecenia, żądania, informacje, pytania, odpowiedzi i powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, o ile nie wskazano inaczej.

Potwierdzenie odbioru jest wysyłane za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni pracy od daty przekazania informacji lub dokumentów.

4. ESMA zapewnia, aby baza danych umożliwiała odczyt danych zarejestrowanych z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru, w tym odczyt danych w rozproszonym rejestrze i dostęp do takich danych.
5. ESMA projektuje centralną bazę danych w taki sposób, aby automatycznie informować zarejestrowanych odbiorców o zmianach w jej treści, w tym o zamieszczeniu, usunięciu lub zastąpieniu dokumentów, złożeniu pytań lub wniosków o udzielenie informacji.
6. ESMA udostępnia informacje przekazywane za pośrednictwem centralnej bazy danych na podstawie niniejszego rozporządzenia odpowiednim organom do celów rozporządzeń (UE) nr 648/2012 i (UE) nr 909/2014, jeżeli jest to istotne lub konieczne do wykonywania ich obowiązków.

Artykuł 27

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja podejmuje starania w celu przeprowadzenia konsultacji z ESMA i EUNB oraz konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

TYTUŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 28

Przepisy przejściowe

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 system wyznaczony na podstawie dyrektywy 98/26/WE przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. pozostaje wyznaczony do celów niniejszego rozporządzenia do czasu jego ponownego wyznaczenia na podstawie tego artykułu lub do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Do tego czasu prawo państwa członkowskiego dotyczące wyznaczania systemu w dalszym ciągu ma zastosowanie.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 system państwa trzeciego, na który państwo członkowskie rozszerzyło ochronę przyznaną na mocy dyrektywy 98/26/WE przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., uznaje się za zarejestrowany w tym państwie członkowskim do celów niniejszego rozporządzenia do czasu jego rejestracji zgodnie z tym artykułem w tym samym państwie członkowskim lub do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
3. Zlecenie transferu, które zostało wprowadzone do systemu przed datą [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., lecz zostaje rozliczone później, uznaje się za zlecenie transferu do celów niniejszego rozporządzenia.
4. Do czasu utworzenia centralnej bazy danych zgodnie z art. 26 wymiana informacji i dokumentów, w tym przekazywanie wniosków, decyzji, zaleceń, żądań, informacji, pytań, odpowiedzi i wszelkich powiadomień, które muszą być przekazywane za pośrednictwem centralnej bazy danych, odbywa się z wykorzystaniem rozwiązań alternatywnych.

Artykuł 29

Przegląd

1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 6 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja oceni stosowanie niniejszego rozporządzenia i przygotowuje ogólne sprawozdanie. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz ze wszelkimi stosownymi wnioskami.
2. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA, w ścisłej współpracy z EUNB i ESBC, przedłoży Komisji sprawozdanie na temat funkcjonowania systemu ostateczności rozrachunku ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 30

Uchylenie

1. Dyrektywa 98/26/WE traci moc ze skutkiem od dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.
2. Odesłania do dyrektywy 98/26/WE traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku 1 do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Zmiany w dyrektywie 2002/47/WE

W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 4 lit. a) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów niniejszej dyrektywy odniesienia do gotówki, instrumentów finansowych i wierzytelności kredytowych obejmują przypadki, w których zostały one wyemitowane lub zarejestrowane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru.

Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres instrumentów finansowych, które mają być objęte niniejszą dyrektywą, o instrumenty określone jako »instrument finansowy« w art. 4 ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2014/65/UE, jeżeli są one zbywalne na rynku kapitałowym.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„p) »rachunek« oznacza rachunek zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 26 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku].”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Wszelkie odniesienia do »rachunku«, »rejestracji« lub »rejestru« traktuje się jako obejmujące dowolną formę zapisu elektronicznego, w tym opartą na technologii rozproszonego rejestru, spełniającą tę samą funkcję. Ponadto wszelkie zlecenia lub powiadomienia muszą umożliwiać stosowanie klucza kryptograficznego lub innego urządzenia bądź innej metody do elektronicznego podpisywania takich zleceń lub powiadomień.”;

- 3) w art. 11 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 ust. 4 lit. a) akapity pierwszy i drugi, art. 2 ust. 1 lit. p) i art. 2 ust. 4 najpóźniej do dnia [*Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.”.

Artykuł 32

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ.....	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

<p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/XXX w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylecia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych</p>
--

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa

<p>Rynek wewnętrzny – usługi finansowe</p>
--

1.3. Cel(e)

1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)

Inicjatywa stanowi część unii oszczędności i inwestycji, której celem jest wspieranie płynnego, zintegrowanego rynku kapitałowego w całej UE przez wzmocnienie ram nadzoru, rozwiązanie problemu fragmentacji regulacyjnej oraz zapewnienie lepszej integracji i pogłębienia rynków kapitałowych w całej Unii, aby w pełni wykorzystać potencjał unii oszczędności i inwestycji. Celem jest usunięcie barier dla działalności transgranicznej.

1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)

Cel szczegółowy nr 1 – harmonizacja przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku

Aby osiągnąć harmonizację przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku, a także zmniejszyć niepewność prawa związaną z rozbieżnymi transpozycjami w państwach członkowskich, obecna dyrektywa o ostateczności rozrachunku zostaje przekształcona w rozporządzenie.

Cel szczegółowy nr 2 – unowocześnienie przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku w celu uwzględnienia nowych technologii i rozwoju sytuacji w sektorze finansowym

Proponowane zmiany mają na celu zapewnienie utrzymania neutralności technologicznej przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku przez ich doprecyzowanie, w razie potrzeby, tak aby uwzględniały wykorzystanie nowych technologii i rozwój sytuacji w sektorze finansowym.

1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Większa harmonizacja

Większa pewność prawa, między innymi w odniesieniu do wykorzystania nowych technologii

Ograniczenie transgranicznych barier rynkowych

1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wskaźnik podstawowy – cel szczegółowy nr 1

Zwiększony transgraniczny udział w wyznaczonych systemach na podstawie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku, mierzony liczbą uczestników z UE w systemie, który nie podlega prawu państwa członkowskiego, w którym uczestnik ma siedzibę główną. W porównaniu z liczbą uczestników z UE mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż to, któremu prawu podlega system w momencie wejścia w życie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku, po upływie 5 lat od wejścia w życie obowiązkowego wyznaczenia na mocy rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku.

Wskaźnik podstawowy – cel szczegółowy nr 2

Liczba systemów wyznaczonych na podstawie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku wykorzystujących nowe technologie (takie jak

technologia rozproszonego rejestru) 5 lat po wejściu w życie obowiązkowego wyznaczenia na mocy rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku.

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁰

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Wszystkie systemy, których wyznaczenie jest wymagane na mocy przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku w UE lub które pragną być wyznaczone na mocy tych przepisów, muszą spełniać zharmonizowane wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie ostateczności rozrachunku. Właściwe organy krajowe w UE, a także Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski System Banków Centralnych (ESBC) są zobowiązane do wdrożenia i zapewnienia wytycznych dotyczących analizy różnych obszarów związanych z procesem wyznaczania systemów.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie unijnym (ex ante) Istnieje wyraźny wymiar unijny, ponieważ rozwiązania krajowe nie mogą odpowiednio zaradzić transgranicznemu i fragmentarycznemu charakterowi oraz rozbieżnościom regulacyjnym unijnych rynków kapitałowych. Aby konkurować na rynku światowym i finansować nasze potrzeby, UE potrzebuje skali, którą można osiągnąć jedynie na poziomie UE. Działania na poziomie UE są najodpowiedniejsze do usunięcia transgranicznych barier regulacyjnych, zapewnienia równych warunków działania w całej UE, pobudzenia integracji rynku, zwiększenia skali rynku, efektywności i konkurencyjności oraz zapewnienia jednolitych ram regulacyjnych, których nie da się osiągnąć za pomocą poszczególnych działań krajowych. Podstawą inicjatywy jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepis ten stanowi podstawę prawną aktów prawnych, które mają zostać zmienione niniejszym wnioskiem.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (ex post) Poprawienie harmonizacji w całej UE, a tym samym zmniejszenie fragmentacji rynku, a także

⁴⁰

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

ograniczenie transgranicznych barier rynkowych. Większa pewność prawa, między innymi w odniesieniu do wykorzystania nowych technologii.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Dotychczasowe stosowanie dyrektywy jako instrumentu zapewniającego ostateczność rozrachunku pokazało, że rozbieżne wdrażanie przez państwa członkowskie prowadziło do fragmentacji rynku i powstawania barier transgranicznych. W związku z tym przekształcenie dyrektywy o ostateczności rozrachunku w rozporządzenie wydaje się właściwym instrumentem do zapewnienia większej harmonizacji oraz – w konsekwencji – ograniczenia barier transgranicznych.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Wniosek jest zgodny z wnioskiem Komisji z dnia 16 lipca 2025 r. dotyczącym wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034, w szczególności w odniesieniu do budżetów poszczególnych agencji. W związku z tym dane liczbowe mają charakter orientacyjny w oczekiwaniu na ostateczne przyjęcie WRF.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków*

Niezbędne są dodatkowe zasoby dla agencji, aby mogły one realizować zadania wynikające z rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku oraz zapewnić wsparcie w spójnym stosowaniu wymogów rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku we wszystkich państwach członkowskich. W celu zapewnienia większej spójności w zakresie wyznaczania systemów unijnych, a także rejestracji systemów państw trzecich, ESMA i EUNB mają w szczególności wspierać państwa członkowskie w dokonywanych przez nie ocenach (i) systemów, w odniesieniu do których złożono wniosek o wyznaczenie zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ostateczności rozrachunku, oraz (ii) systemów państw trzecich, w odniesieniu do których złożono wniosek o rejestrację, tak aby zapewnić spójne podejście. Są to powtarzające się zadania, które wymagają wiedzy fachowej w dziedzinie prawa dotyczącego niewypłacalności, jak i w zakresie infrastruktury rynków finansowych.

Wariant z opłatami jest praktycznie niewykonalny, ponieważ nie można nałożyć opłat na operatorów systemów, gdyż czynności związane z wyznaczeniem są realizowane przez państwa członkowskie, natomiast role ESMA i EUNB polegają na zapewnianiu konwergencji oraz udzielaniu wytycznych w razie potrzeby. Ponadto trudno byłoby również uzasadnić takie podejście, ponieważ przedmiotowe środki nie są bezpośrednio związane z uprawnieniami nadzorczymi, ale stanowią część opracowywania ram regulacyjnych.

Oceniono możliwość przesunięć zasobów. Przewidziane dodatkowe zasoby pokrywałyby jedynie częściowo zapotrzebowanie ESMA i EUNB w początkowej fazie na prace wymagane na mocy rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku, polegające na opracowaniu szeregu aktów delegowanych, a także na ustanowieniu i prowadzeniu przez ESMA centralnej bazy danych, zgodnie z art. 26 rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Ponieważ centralna baza danych została ustanowiona na podstawie wcześniejszego upoważnienia, tj. rozporządzenia (UE) 2024/2987 („EMIR 3”), koszty związane z utworzeniem i bieżącym utrzymaniem centralnej bazy danych na podstawie rozporządzenia

w sprawie ostateczności rozrachunku odzwierciedlają wyłącznie względny wzrost tych kosztów, niezbędny do wdrożenia centralnej bazy danych zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Koszty te uwzględniono w danych liczbowych przedstawionych w dokumencie dotyczącym rozporządzenia zbiorczego związanym z „centralną bazą danych i platformą danych nadzorczych ESMA w odniesieniu do CCP, CDPW i systemów obrotu” (zob. sekcja 4.3 rozporządzenia zbiorczego, a także części D i E sekcji „Założenia szczegółowe” w załączniku do tego rozporządzenia), w związku z czym nie przedstawiono ich tutaj oddzielnie. Po ich wdrożeniu nowe, powtarzające się zadania ESMA i EUNB będą wymagały po jednym ekwiwalencie pełnego czasu pracy (EPC) w każdym z tych Urzędów, w szczególności w celu realizacji prac związanych ze wspieraniem państw członkowskich w odniesieniu do nowych wyznaczeń i ponownych wyznaczeń, a także rejestracji.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

Ograniczony czas trwania

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu w 2028 r.
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu⁴¹

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- organom prawa publicznego

⁴¹ Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Jako agencje zdecentralizowane Europejskie Urzędy Nadzoru w pełni spełniają prawne i operacyjne wymogi prawa Unii w zakresie zasad monitorowania i sprawozdawczości.

Zgodnie z już istniejącymi ustaleniami Europejskie Urzędy Nadzoru regularnie opracowują sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla Rad oraz opracowanie sprawozdania rocznego) i podlegają audytom ze strony Trybunału Obrachunkowego i Służby Audytu Wewnętrznego Komisji, którego przedmiotem jest wykorzystanie przez Europejskie Urzędy Nadzoru zasobów własnych i wyniki.

Monitorowanie i sprawozdawczość działań uwzględnionych we wniosku będą podlegać obecnie obowiązującym wymogom, a także wszelkim nowym wymogom wynikającym z niniejszego wniosku i będą z nimi zgodne.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli

Europejskie Urzędy Nadzoru w sprawach usług finansowych (EUNB, EIOPA, ESMA) są zdecentralizowanymi agencjami regulacyjnymi zgodnie z art. 70 rozporządzenia finansowego.

Systemy zarządzania i kontroli ESMA i EUNB określono w rozdziale VI rozporządzeń (UE) nr 1095/2010 i nr 1093/2010 dotyczących ich ustanowienia,

w połączeniu z mającym zastosowanie ramowym rozporządzeniem finansowym (UE) 2019/715 zatwierdzonym przez oba Urzędy.

Zgodnie z art. 30 odpowiednich rozporządzeń finansowych Urzędy te muszą zapewnić przestrzeganie odpowiednich standardów we wszystkich obszarach ram kontroli wewnętrznej, których podstawą powinny być najlepsze praktyki międzynarodowe oraz ramy kontroli wewnętrznej określone przez Komisję dla jej własnych służb.

Zgodnie z art. 70 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (rozporządzenie finansowe) audytor wewnętrzny Komisji działa również jako audytor wewnętrzny ESMA i EUNB. W szczególności zgodnie z art. 78 ust. 3 rozporządzeń finansowych obu agencji audytor wewnętrzny Komisji (tj. Służba Audytu Wewnętrznego) odpowiada za:

a) ocenę adekwatności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz działania służb w zakresie realizacji programów i działań pod kątem związanych z nimi ryzyk;

b) ocenę skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego mających zastosowanie do każdej operacji w ramach wykonywania budżetu organu Unii.

Wspomniane obowiązki Służby Audytu Wewnętrznego zostaną również rozszerzone na nowe zadania, które będą realizowane przez ESMA i EUNB zgodnie z proponowanymi przepisami.

Podobnie jak w przypadku prac Służby Audytu Wewnętrznego ESMA i EUNB podlegają kontroli zewnętrznej, przeprowadzanej między innymi przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, który zgodnie z art. 104 rozporządzeń finansowych ESMA każdego roku przygotowuje specjalne sprawozdania roczne dotyczące ESMA zgodnie z wymogami przedstawionymi w art. 287 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, efektywnego i skutecznego wykorzystania środków udostępnionych w związku z działaniami, które mają być prowadzone przez ESMA i EUNB w kontekście niniejszego wniosku, niniejsza inicjatywa nie pociągnie za sobą nowych znaczących rodzajów ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Systemy zarządzania i kontroli określono w rozporządzeniach (UE) nr 1095/2010 i 1093/2010, które regulują funkcjonowanie odpowiednio ESMA i EUNB. Uznaje się je za racjonalne pod względem kosztów. Inicjatywa nie będzie miała znaczącego wpływu na koszty, które mają zostać objęte wsparciem państw członkowskich, ESMA lub EUNB z tej perspektywy. Oczekuje się, że wpływ poziomów błędów na ryzyko będzie bardzo niski.

Historycznie koszty ogólnego nadzoru nad Urzędem takim jak np. ESMA lub EUNB ponoszone przez DG FISMA szacowane były na 0,5 % wpłacanych na ich rzecz

składek rocznych. Koszty te obejmują na przykład m.in. koszty związane z oceną rocznego programowania i budżetu, uczestnictwem przedstawicieli DG FISMA w zarządach i radach nadzorczych oraz związanymi z tym pracami przygotowawczymi.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Do celu zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do Europejskich Urzędów Nadzoru zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Europejskie Urzędy Nadzoru dysponują specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej planem działania. Działania prowadzone przez Europejskie Urzędy Nadzoru w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będą zgodne z rozporządzeniem finansowym, polityką OLAF w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i postanowieniami zawartymi w strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (COM(2019) 196) jak również wspólnym podejściem dotyczącym zdecentralizowanych agencji UE (lipiec 2012 r.) i powiązaniem z nim planem działania. Ponadto rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskich Urzędów Nadzoru, a także rozporządzenia finansowe Europejskich Urzędów Nadzoru zawierają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetów Europejskich Urzędów Nadzoru oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym te ukierunkowane na zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁴²	państw EFTA ⁴³	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁴⁴	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
2	03 10 02 00: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB)	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
2	03 10 04 00: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

⁴² Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁴³ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴⁴ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	Nie dotyczy					

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	-
---	-------	---

Dyrekcja Generalna: FISMA			Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM WRF 2028–2034	
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		
Środki operacyjne											
Linia budżetowa	Środki zobowiązania na	(1a)									0
	Środki płatności na	(2a)									0
Linia budżetowa	Środki zobowiązania na	(1b)									0
	Środki płatności na	(2b)									0
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁴⁵											
Linia budżetowa		(3)									0
OGÓLEM środki	Środki zobowiązania na	=1a+1b+3	0	0	0	0	0	0	0	0	0

⁴⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla DG FISMA	Środki płatności	na	=2a+2b+3	0	0	0	0	0	0	0	0	0
--------------	------------------	----	----------	---	---	---	---	---	---	---	---	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
Linia budżetowa: 03 10 02 002/Wkład z budżetu UE na rzecz agencji	0,046	0,047	0,048	0,049	0,051	0,051	0,052	0,344

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
Linia budżetowa: 03 10 04 00/Wkład z budżetu UE na rzecz agencji	0,058	0,059	0,060	0,062	0,063	0,064	0,066	0,432

Opis dodatkowych zasobów:

Inicjatywa pociąga za sobą potrzebę zapewnienia dodatkowych zasobów w celu wykonywania zadań powierzonych przez współprawodawców, zwłaszcza w odniesieniu do nowej roli EUNB i ESMA w zakresie następujących zadań: wsparcia w odniesieniu do spójnego wdrażania przez państwa członkowskie wyznaczania systemów UE zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ostateczności rozrachunku i komunikacji z operatorami systemów oraz koordynacji między państwami członkowskimi w zakresie autoryzacji systemów państw trzecich zgodnie z rozporządzeniem w sprawie ostateczności rozrachunku. Szacuje się, że do realizacji tych zadań potrzeba będzie dwóch wykwalifikowanych pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy (EPC) na stałe: jednego w EUNB i jednego w ESMA. Zadania te wymagają dobrej znajomości prawa dotyczącego niewypłacalności, a także przepisów dotyczących infrastruktury rynku finansowego. Pracownicy na tych stanowiskach muszą być w stanie oceniać uzasadnienia przedstawiane przez właściwe organy państw członkowskich w odniesieniu do zgodności zasad funkcjonowania systemu z (krajowym) prawem dotyczącym niewypłacalności oraz zapewniać, aby państwa członkowskie wyznaczały systemy UE w sposób spójny, również z uwzględnieniem przepisów sektorowych. Dotyczy to zarówno systemów UE, jak i systemów państw trzecich.

ESMA jest zobowiązany do ustanowienia, a z czasem do prowadzenia elektronicznej centralnej bazy danych, zgodnie z art. 26 rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Centralna baza danych ułatwia wymianę informacji i dokumentów istotnych dla adresatów niniejszego rozporządzenia, w tym w zakresie wyznaczania i rejestracji systemów unijnych oraz systemów państw trzecich, a także publikacji określonych

informacji. W art. 26 przewidziano również dostęp do systemów płatności i rozrachunku oraz systemów rozliczeniowych dla właściwych organów, organów rejestrujących i właściwych organów krajowych. Biorąc pod uwagę, że EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, jest odpowiedzialny za systemy płatności, banki centralne i EUNB również będą potrzebowały dostępu.

Centralna baza danych będzie wymagać od ESMA ustanowienia odpowiedniej infrastruktury informatycznej w celu zapewnienia bezpiecznego, wydajnego i skutecznego przekazywania oraz przechowywania informacji, dokumentów i komunikacji między właściwymi zainteresowanymi stronami (np. wyznaczonymi systemami, właściwymi organami itp.), zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Centralna baza danych wymagana na mocy rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku powinna być tym samym systemem co system wymagany na podstawie art. 17c EMIR, art. 21a rozporządzenia w sprawie CDPW, art. 38ea MiFIR oraz art. 35c rozporządzenia w sprawie ustanowienia ESMA. Ponieważ centralna baza danych została ustanowiona na podstawie wcześniejszego upoważnienia, tj. rozporządzenia (UE) 2024/2987 („EMIR 3”), koszty związane z utworzeniem i bieżącym utrzymaniem centralnej bazy danych na podstawie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku powinny odzwierciedlać wyłącznie względny wzrost tych kosztów, niezbędny do wdrożenia centralnej bazy danych zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Obejmuje to dodatkowe koszty związane z zapewnieniem dostępu dla dodatkowych zainteresowanych stron, które muszą mieć dostęp do centralnej bazy danych na podstawie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku (około 60 podmiotów), a także koszty przechowywania dodatkowych informacji, dokumentacji i komunikacji, które byłyby przechowywane w bazie danych lub przekazywane za jej pośrednictwem. Koszty te uwzględniono w danych liczbowych przedstawionych w dokumencie dotyczącym rozporządzenia zbiorczego⁴⁶ związanym z „centralną bazą danych i platformą danych nadzorczych ESMA w odniesieniu do CCP, CDPW i systemów obrotu” (zob. sekcja 4.3 rozporządzenia zbiorczego, a także części D i E sekcji „Założenia szczegółowe” w załączniku do tego rozporządzenia), w związku z czym nie przedstawiono ich tutaj oddzielnie.

Szacunkowe koszty:

Obliczanie kosztów opiera się na wytycznych DG BUDG dla kategorii pracowników: pracownik kontraktowy, na podstawie średniego kosztu pracownika zatrudnionego na czas określony w 2025 r. (tj. 0,084 mln EUR), obejmującego:

stopę inflacji w wysokości 2 % począwszy od 2027 r.;

współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń dla Paryża, gdzie siedziby mają zarówno ESMA, jak i EUNB, w wysokości 114,2 %;

kwotę 30 000 EUR rocznie odpowiadającą wydatkom operacyjnym, głównie kosztom związanym z budynkami i IT, według standardowych cen z 2025 r., podlegającą inflacji w wysokości 2 %.

⁴⁶ Zob. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114 w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynków kapitałowych oraz nadzoru w Unii.

Powyższe wydatki będą finansowane: 1/ w przypadku EUNB – do 40 % w formie dotacji Komisji i do 60 % przez właściwe organy krajowe, zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym ten Europejski Urząd Nadzoru; 2/ w przypadku ESMA – do 50 % w formie dotacji Komisji i do 50 % przez właściwe organy krajowe, ściśle w zakresie nowych dodatkowych zadań wymaganych w ramach pakietu dotyczącego unii oszczędności i inwestycji.

Biorąc pod uwagę datę wejścia w życie przypadającą w 2027 r. oraz 12 miesięcy opóźnienia agencji w przedłożeniu projektów pierwszych aktów delegowanych, zakłada się, że dodatkowe EPC zaczną obowiązywać od początku 2028 r.

			Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2028– 2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776
	Środki na płatności	(5)	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776
OGÓŁEM środki finansowane przydzielonych	OGÓŁEM środki administracyjne ze środków na określone programy	(6)	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776
	Środki na płatności	=5+6	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776

Dział wieloletnich ram finansowych	4	„Wydatki administracyjne” ⁴⁷								
Dyrekcja Generalna: FISMA		Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM WRF 2028–2034
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		

⁴⁷ Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

• Zasoby ludzkie		0	0	0	0	0	0	0	0
• Pozostałe wydatki administracyjne		0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM DG FISMA	Środki	0	0	0	0	0	0	0	0

OGÓLEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0	0	0	0	0	0	0	0
--	--	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM WRF 2028–2034
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
OGÓLEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	0,104	0,106	0,108	0,111	0,114	0,115	0,118	0,776

3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓						Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6)	OGÓLEM
	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031			
	PRODUKT						

	Rodzaj ⁴⁸	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁹																		
- Produkt																		
- Produkt																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
- Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		
OGÓLEM																		

⁴⁸ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁴⁹ Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓŁEM 2028–2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki administracyjne	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓŁEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)⁵⁰

⁵⁰ Proszę określić w tabeli poniżej, ile EPC w ramach wskazanej liczby jest już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub może zostać przesuniętych w ramach Państwa dyrekcji generalnej oraz jakie są Państwa potrzeby netto.

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0	0	0	0	0	0	0
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0
(pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
(bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)							
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0	0	0	0

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 4.

Środki z działów 1–3 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

OGÓLEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)

--

- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

--

- wymaga rewizji WRF

--

3.2.7. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

3.2.8. Szacowane zasoby ludzkie i wykorzystanie wymaganych środków w agencji zdecentralizowanej

Niezbędny personel (w EPC)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AD)							
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AST)							
<i>Pracownicy na czas określony (AD+AST) – suma cząstkowa</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>
Pracownicy kontraktowi	1	1	1	1	1	1	1
Oddelegowani eksperci krajowi							
<i>Pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi – suma cząstkowa</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
OGÓLEM personel	1	1	1	1	1	1	1

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AD)							
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszerogowania AST)							
<i>Pracownicy na czas określony (AD+AST) – suma cząstkowa</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>
Pracownicy kontraktowi	1	1	1	1	1	1	1
Oddelegowani eksperci krajowi							
<i>Pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi – suma cząstkowa</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>1</i>
OGÓLEM personel	1	1	1	1	1	1	1

Środki pokrywane z wkładu z budżetu UE w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁ EM 2028–2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,034	0,034	0,035	0,036	0,037	0,037	0,038	0,251
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,012	0,013	0,013	0,013	0,014	0,014	0,014	0,093
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓŁEM środki pokrywane z budżetu UE	0,046	0,047	0,048	0,049	0,051	0,051	0,052	0,344

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁ EM 2028–2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,042	0,043	0,044	0,045	0,046	0,047	0,048	0,315
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,016	0,016	0,016	0,017	0,017	0,017	0,018	0,117
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	-	-	-	-	-	-	-

OGÓLEM środki pokrywane z budżetu UE	0,058	0,059	0,060	0,062	0,063	0,064	0,066	0,432
---	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Środki pokrywane z opłat, jeżeli dotyczy, w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Nie dotyczy

Środki pokrywane ze współfinansowania, jeżeli dotyczy, w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Wkład właściwych organów krajowych na rzecz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego⁵¹

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM 2028–2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,051	0,052	0,053	0,054	0,055	0,056	0,057	0,378
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,019	0,019	0,019	0,020	0,020	0,021	0,021	0,139
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓLEM środki pokrywane ze współfinansowania	0,070	0,071	0,072	0,074	0,075	0,077	0,078	0,517

⁵¹ Z wyłączeniem udziału właściwego organu krajowego w składkach emerytalnych odprowadzanych przez pracodawcę.

Wkład właściwych organów krajowych na rzecz Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych⁵²

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM 2028–2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,042	0,043	0,044	0,045	0,046	0,047	0,048	0,315
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,016	0,016	0,016	0,017	0,017	0,017	0,018	0,117
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓŁEM środki pokrywane ze współfinansowania	0,058	0,059	0,060	0,062	0,063	0,064	0,066	0,432

⁵² Tamże.

Przegląd/podsumowanie zasobów ludzkich i środków (w mln EUR) wymaganych do realizacji wniosku/inicjatywy w agencji zdecentralizowanej

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM 2028–2034
Pracownicy na czas określony (AD+AST)	-	-	-	-	-	-	-	-
Pracownicy kontraktowi	1	1	1	1	1	1	1	1
Oddelegowani eksperci krajowi	-	-	-	-	-	-	-	-
Ogółem personel	1	1	1	1	1	1	1	1
Środki pokrywane z budżetu UE	0,046	0,047	0,048	0,049	0,051	0,051	0,0520	0,344
Środki pokrywane z opłat (jeżeli dotyczy)	-	-	-	-	-	-	-	-
Środki pokrywane ze współfinansowania (jeżeli dotyczy)	0,070	0,071	0,072	0,074	0,075	0,077	0,078	0,517
OGÓLEM środki	0,116	0,118	0,120	0,123	0,126	0,128	0,130	0,861

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM 2028–2034
Pracownicy na czas określony (AD+AST)	1	1	1	1	1	1	1	-
Pracownicy kontraktowi	-	-	-	-	-	-	-	-
Oddelegowani eksperci krajowi	-	-	-	-	-	-	-	-
Ogółem personel	1	1	1	1	1	1	1	-
Środki pokrywane z budżetu UE	0,058	0,059	0,060	0,062	0,063	0,064	0,066	0,432
Środki pokrywane z opłat (jeżeli dotyczy)	-	-	-	-	-	-	-	-
Środki pokrywane ze współfinansowania (jeżeli dotyczy)	0,058	0,059	0,060	0,062	0,063	0,064	0,066	0,432
OGÓLEM środki	0,116	0,118	0,120	0,124	0,126	0,128	0,132	0,864

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne

- wpływ na dochody inne
- Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵³						
		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

⁵³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

Jeżeli inicjatywa oceniana jest jako nieposiadająca wymogów cyfrowych:

Uzasadnienie, czemu do wzmocnienia wdrażania danej polityki nie można wykorzystać środków cyfrowych i czemu nie ma zastosowania zasada domyślnej cyfrowości

Nie dotyczy

w przeciwnym wypadku:

Ogólny opis wymogów cyfrowych i powiązanych kategorii (dane, cyfryzacja i automatyzacja procesu, rozwiązania cyfrowe lub cyfrowe usługi publiczne)

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Art. 26 – centralna baza danych	ESMA ustanawia i prowadzi centralną bazę danych zapewniającą dostęp organom uczestniczącym w procesie wyznaczania systemów UE lub nim zainteresowanym oraz w procesie rejestracji systemów państw trzecich, a także operatorom systemów.	ESMA	Utworzenie centralnej bazy danych	Rozwiązanie cyfrowe
Art. 4 – procedura przyznania lub odmowy przyznania wyznaczenia	Operator systemu ubiegający się o wyznaczenie prowadzonego przez siebie systemu składa wnioski w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnej bazy danych do właściwego organu państwa członkowskiego, któremu prawu podlega	Operator systemu, właściwy organ (państwo członkowskie)	Przekazywanie danych/dokumentów	Dane, rozwiązanie cyfrowe

	dany system, w której wniosek ten jest następnie przetwarzany i za pośrednictwem której mogą być wymagane dodatkowe informacje.			
Art. 6 – powiadomienia dotyczące systemów	<p>Właściwy organ powiadamia ESMA o wyznaczeniu systemu za pośrednictwem centralnej bazy danych.</p> <p>Właściwy organ powiadamia ESMA i wszelkie inne zainteresowane organy za pośrednictwem centralnej bazy danych o zmianach związanych z wyznaczeniem systemu.</p>	Właściwy organ (państwo członkowskie), ESMA	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe
Art. 8 – obowiązki operatora wyznaczonego systemu	Operator systemu powiadamia właściwy organ za pośrednictwem centralnej bazy danych o istotnych zmianach w informacjach podanych we wniosku.	Operator systemu, właściwy organ (państwo członkowskie)	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe
Art. 9 – cofnięcie wyznaczenia	W przypadku gdy właściwy organ podejmuje decyzję o cofnięciu wyznaczenia systemu, decyzja ta staje się skuteczna w całej Unii, a właściwy organ informuje o niej operatora systemu, właściwy organ krajowy, ESMA, EUNB i ESBC za pośrednictwem centralnej bazy danych.	Właściwy organ (państwo członkowskie), operator systemu, ESMA, właściwy organ krajowy, EUNB, ESBC	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe
Art. 10 – właściwy organ	Państwa członkowskie powiadamiają ESMA o właściwych organach i organach	Właściwy organ (państwo członkowskie),	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie

	rejestrujących za pośrednictwem centralnej bazy danych.	ESMA		cyfrowe
Art. 11 – wymiana informacji	Organy wyznaczające, organy rejestrujące, właściwe organy krajowe, właściwe organy, o których mowa w art. 22 ust. 2, ESMA, EUNB lub ESBC bez zbędnej zwłoki wymieniają się wszelkimi informacjami wymaganymi do wykonywania ich odpowiednich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.	Organy wyznaczające, organy rejestrujące, właściwe organy krajowe, właściwe organy, o których mowa w art. 22 ust. 2, ESMA, EUNB lub ESBC	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe, automatyzacja procesów
Art. 13 – procedura przyznania lub odmowy przyznania rejestracji	Wnioski, informacje, wnioski o udzielenie informacji oraz decyzje dotyczące rejestracji w systemie państwa trzeciego należy składać za pośrednictwem centralnej bazy danych.	Operator systemu państwa trzeciego, ESMA, EUNB, właściwy organ (państwo członkowskie)	Przekazywanie danych/dokumentów	Dane, rozwiązanie cyfrowe
Art. 15 – powiadamianie o zarejestrowanych systemach	Po podjęciu decyzji o rejestracji systemu każdy organ rejestrujący powiadamia o niej wnioskującego operatora systemu państwa trzeciego, ESMA, EUNB, ESBC oraz, w stosownych przypadkach, pozostałe organy rejestrujące.	Organ rejestrujący, operator systemu państwa trzeciego, ESMA, EUNB, ESBC, inne organy rejestrujące (w stosownych przypadkach)	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe
Art. 16 – cofnięcie rejestracji	W przypadku gdy organ rejestrujący cofa rejestrację, powiadamia o tej decyzji operatora systemu, a także, w stosownych	Organ rejestrujący, operator systemu państwa trzeciego,	Powiadamianie	Dane, rozwiązanie cyfrowe

	przypadkach, ESMA, EUNB, ESBC i inne organy rejestrujące.	ESMA, EUNB, ESBC, inne organy rejestrujące (w stosownych przypadkach)		
Art. 22 – postępowanie upadłościowe	Właściwy organ niezwłocznie powiadamia o postępowaniu upadłościowym na piśmie za pośrednictwem centralnej bazy danych ESMA, EBC/ESBC, EUNB, Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i inne państwa członkowskie.	Właściwy organ (państwo członkowskie), ESMA, EBC/ESBC, EUNB, Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego, inne państwa członkowskie	Powiadamanie	Dane, rozwiązanie cyfrowe

4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Dane istotne dla wniosku o wyznaczenie jako systemu unijnego	Art. 5 ust. 1	ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków, o których mowa w art. 5 ust. 1, w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych. EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, może

		opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania warunków, o których mowa w art. 5 ust. 1, w odniesieniu do systemów płatności.
Dane istotne dla wniosku o rejestrację i wniosku o wyznaczenie systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych	Art. 13 ust. 13	ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia, w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych i systemów rozliczeniowych: a) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych; b) jednolitych formatów elektronicznych wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, który ma być przekazywany do centralnej bazy danych.
Dane istotne dla cofnięcia wyznaczenia	Art. 9 ust. 2 i 4	<u>\\</u>
Dane istotne dla wniosku o rejestrację i wniosku o wyznaczenie systemów płatności	Art. 13 ust. 15	EUNB, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje, w odniesieniu do systemów płatności, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania informacji, które mają być

		<p>przekazywane:</p> <p>a) we wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu państwa trzeciego i system państwa trzeciego spełniają wszystkie odpowiednie wymogi określone w tym artykule, w tym warunki określone w art. 14, oraz w celu określenia informacji na temat członków systemu państwa trzeciego mających siedzibę w Unii, jakie wniosek musi zawierać;</p> <p>b) we wniosku o wyznaczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w celu wykazania, że wnioskujący operator systemu i system spełniają wszystkie odpowiednie wymogi niniejszego rozporządzenia.</p>
Dane istotne do celów cofnięcia rejestracji	Art. 16 ust. 2 i 4	\
Dane dotyczące postępowania upadłościowego	Art. 22 ust. 2	\

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych

Wyjaśnienie, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

Wymagane informacje będą przekazywane w standardowym formacie elektronicznym, przechowywane i przetwarzane w centralnej bazie danych. Organy odpowiedzialne za wyznaczanie systemów unijnych i rejestrowanie systemów państw trzecich będą miały dostęp do odpowiednich danych w centralnej bazie danych.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniono zasadę jednorazowości i w jaki sposób zbadano możliwość ponownego wykorzystania istniejących danych.

Wymagane informacje będą przekazywane do centralnej bazy danych w znormalizowanym formacie tylko raz. Centralna baza danych zapewnia następnie dostęp do odpowiednich danych organom zaangażowanym w wyznaczanie systemów unijnych i rejestrację systemów państw trzecich, usprawniając tym samym proces i eliminując potrzebę wielokrotnego przekazywania tych samych informacji do wielu właściwych organów.

Wyjaśnienie, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

Dane są przetwarzane w centralnej bazie danych i przekazywane zgodnie ze wspólnymi specyfikacjami danych, jak wyjaśniono powyżej.

Centralna baza danych służy jako platforma wymiany danych między organami zaangażowanymi w proces wyznaczania i rejestracji.

Przeływ danych

Ogólny opis przepływu danych

Rodzaj danych	Odniesienia do wymogów	Podmioty dostarczające dane	Podmioty otrzymujące dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
Dane istotne dla wniosku o wyznaczenie jako systemu unijnego	Art. 5 ust. 1	Operatorzy systemu	Właściwy organ (państwo członkowskie)	Wniosek o wyznaczenie	Do celów wyznaczenia i w zależności od doraźnych potrzeb w przypadku wystąpienia zmian w danych dotyczących wyznaczenia
Dane istotne dla powiadamiania ESMA o systemach	Art. 6 ust. 2 i 3	Właściwy organ (państwo)	ESMA	Powiadomienie	W zależności od doraźnych potrzeb

		członkowskie)			
Dane istotne dla cofnięcia wyznaczenia	Art. 9 ust. 2 i 4	Właściwy organ (państwo członkowskie)	ESMA, operator systemu, inne właściwe organy, EUNB, ESBC	Niespełnienie kryteriów wyznaczenia	W zależności od doraźnych potrzeb
Dane istotne dla rejestracji systemów państw trzecich	Art. 14 ust. 1	Operatorzy systemów państw trzecich	ESMA, odpowiednie organy (na szczeblu państw członkowskich), EUNB, ESBC	Wniosek o rejestrację	Do celów rejestracji i w zależności od doraźnych potrzeb w przypadku wystąpienia zmian w danych dotyczących wyznaczenia
Dane istotne do celów cofnięcia rejestracji	Art. 16 ust. 2	Właściwy organ (państwo członkowskie)	ESMA, operator systemu, inne właściwe organy, EUNB, ESBC	Niespełnienie kryteriów rejestracji	W zależności od doraźnych potrzeb
Dane dotyczące wyznaczonych i zarejestrowanych systemów	Art. 6 ust. 4, art. 10 ust. 3, art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 4	ESMA	Ogół społeczeństwa	Aktualizacja danych/dostępność nowych danych związanych z wyznaczaniem i rejestracją systemów	W zależności od doraźnych potrzeb

Dane dotyczące postępowania upadłościowego	Art. 12 ust. 2	Właściwy organ (państwo członkowskie)	ESMA; EBC/ESBC, EUNB, Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego i inne państwa członkowskie	Wszczęcie postępowania upadłościowego	W zależności od doraźnych potrzeb
--	----------------	---------------------------------------	--	---------------------------------------	-----------------------------------

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Ogólny opis rozwiązań cyfrowych

Rozwiązanie cyfrowe	Odniesienia do wymogów	Podstawowa wymagana funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewnienia jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji (stosownie do przypadku)
Centralna baza danych	Art. 26	Jednoczesna wymiana informacji między organami zaangażowanymi w proces wyznaczania i rejestracji	ESMA	ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC) opracują	Dane przekazywane do centralnej bazy danych na podstawie niniejszego	\

				projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych, które mają być przekazywane do centralnej bazy danych.	rozporządzenia są udostępniane odpowiednim właściwym organom, jeżeli jest to istotne lub niezbędne z punktu widzenia wykonywania ich obowiązków na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia (UE) nr 909/2014.	
--	--	--	--	--	--	--

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego wyjaśnienie, w jaki sposób to rozwiązanie cyfrowe spełnia wymogi mających zastosowanie polityk cyfrowych i aktów ustawodawczych

Centralna baza danych

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	<u>\\</u>
<i>Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa</i>	Zgodność z ramami UE dotyczącymi cyberbezpieczeństwa zostanie zapewniona przez wdrożenie standardów i specyfikacji technicznych, które zostaną

	ustanowione przez ESMA i EUNB w ścisłej współpracy z ESBC.
<i>eIDAS</i>	∥
<i>Jednolity portal cyfrowy oraz IMI</i>	∥
<i>Inne</i>	∥

4.4. Ocena interoperacyjności

Ogólny opis cyfrowych usług publicznych, na które te wymogi mają wpływ

Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych	Opis	Odniesienia do wymogów	Rozwiązania w zakresie Interoperacyjnej Europy (NIE MA ZASTOSOWANIA)	Inne rozwiązania w zakresie interoperacyjności
Platforma do składania wniosków o wyznaczenie systemu i rejestrację systemów państw trzecich	<p>Zapewnienie centralnego punktu przyjmowania wniosków o wyznaczenie systemu w formacie elektronicznym</p> <p>Zapewnienie centralnego punktu przyjmowania wniosków o rejestrację systemów państw trzecich</p>	<p>Art. 4 – procedura przyznania lub odmowy przyznania wyznaczenia</p> <p>Art. 13 – procedura rejestracji systemów państw trzecich</p>	//	

	Platforma do przetwarzania i wymiany danych między organami zaangażowanymi w proces wyznaczania i rejestracji			
--	---	--	--	--

Wpływ wymogów na interoperacyjność transgraniczną dla każdej cyfrowej usługi publicznej

Platforma do wyznaczania i rejestracji systemów państw trzecich

Ocena	Środki	Potencjalne utrzymujące się bariery (jeśli dotyczy)
<p>Dostosowanie do istniejących polityk cyfrowych i sektorowych.</p> <p>Proszę wymienić mające zastosowanie polityki cyfrowe i sektorowe.</p>	-	-
<p>Środki organizacyjne na rzecz sprawnego transgranicznego świadczenia cyfrowych usług publicznych.</p> <p>Proszę wymienić przewidywane środki zarządzania.</p>	- ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC) opracują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych, które mają być przekazywane do centralnej bazy danych.	-
<p>Środki podjęte w celu zapewnienia wspólnego zrozumienia danych.</p> <p>Proszę wymienić takie środki.</p>	- ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC) opracują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych, które mają być	-

	przekazywane do centralnej bazy danych.	
Stosowanie wspólnie uzgodnionych otwartych specyfikacji i norm technicznych. Proszę wymienić takie środki.	- ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC) opracują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych w odniesieniu do informacji, które mają być przekazywane do centralnej bazy danych.	-

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Ogólny opis środków wspierających cyfrowe wdrażanie

Opis środka	Odniesienia do wymogów	Rola Komisji (jeżeli dotyczy)	Podmioty, które mają być zaangażowane (jeżeli dotyczy)	Przewidywany harmonogram (jeżeli dotyczy)
ESMA tworzy centralną bazę danych	Art. 26	\	ESMA	\
ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC) opracują projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów elektronicznych, które mają być przekazywane do centralnej bazy danych.	Art. 13 ust. 13 i 15	\	ESMA, EUNB (w ścisłej współpracy z ESBC)	Jeden rok po wejściu w życie